

Onze favoriete harddrug

INTERNATIONAAL

OPINIE

NAVRAAG MET FLO WINDEY

KU Leuven ontkent
banden controversieel
Confuciusinstituut

Moeten we naar een
dekolonisatie van het
curriculum?

'Ik heb TEW gestudeerd,
what the fuck? Ik snap
het echt niet'

DOSSIER ALCOHOLMISBRUIK — 10-12

‘Er zijn meer dan 50 politie-interventies per nacht’

MEER DAN HELFT VAN STUDENTEN KIJKT TE DIEP IN HET GLAS

NIEUWS — 16-17

Bedreigt Chinese invloed de academische vrijheid?

BANDEN KU LEUVEN EN CONTROVERSIEEL CONFUCIUS-INSTITUUT

NAVRAAG — 32-35

‘Niemand zegt Florence, enkel mijn mama als ze kwaad is’

FLO WINDEY, BEKEND IN VLAANDEREN, MAAR GEEN BV

EDITORIAAL

Jij drinkt, ik drink, iedereen drinkt

Het Vlaams expertisecentrum Alcohol en Drugs raadt aan niet meer te drinken dan tien alcoholconsumpties per week. Verontrustend genoeg overschrijdt bijna 50 procent van de studenten die norm. Neem hierbij in acht dat de roots van een alcoholverslaving vaak liggen in de studententijd, en het wordt snel duidelijk dat we onszelf voor deze cijfers niet echt een schouderklapje kunnen geven.

Drinken doen we altijd en overal. We zeggen ‘schol!’ op een jarige, op een overwinning, en negatieve ervaringen proberen we achter te laten op de bodem van het glas. De sociale aanvaarding die alcohol dezer dagen geniet, is nochtans volledig onterecht. Zowel op korte als op lange termijn zijn er gevolgen aan te verbinden die we liever vermijden: gepauzeerde of niet afgewerkte studies, het hypothekeren van de eigen gezondheid en veiligheid, en het risico op een permanente alcoholverslaving.

Paternalisme ten spijt, wil deze Veto hier even bij stil-

We pleiten niet voor elke maand Tournée Minérale, wel voor ‘Tournée een beetje minder extreem’

staan. De ochtendwandelingen in Leuven die getekend worden door gebroken glas op de grond en dronken studenten langs de kant, moeten anders kunnen. Zonder te pleiten voor elke maand Tournée Minérale, pleiten we wel voor ‘Tournée een beetje minder extreem’, of zoals LOKO het verwoordt: ‘slim drinken’. Extra bewustzijn over de gevolgen van overmatig alcoholgebruik is blijkbaar nog steeds nodig.

Gemiddeld twee personen worden elke nacht naar Gasthuisberg afgevoerd. De Leuvense politie komt per nacht meer dan 50 keer tussen, en voelt de nood voor een extra patrouille op de Oude Markt. Niet alleen deze cijfers getuigen van de ernst van het probleem in Leuven. Door de Tiensestraat wandelen op het moment dat er een dagdisco aan de gang is en eens goed rondkijken, geeft hetzelfde beeld.

Laat Leuven dan de stad van de Stella zijn, we moeten ons bewust worden van wat de juiste maat is. Tien consumpties per week is een norm die we eigenlijk allemaal zouden moeten respecteren, niet slechts 50 procent van ons. Dus wanneer je de volgende keer op een dagdisco staat met drie Stella’s in je hand, weet wat de gevolgen zijn. Eentje is eigenlijk ook genoeg. ☺

Lien De Proost en Daphne de Roo zijn redacteur Sociaal en redactiesecretaris. Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

onderwijs > Interview met Stura-voorzitter Robbe Van Hoof — 5-6

onderwijs > Pleidooi voor een kritische omgang met cijfers — 9-10

internationaal > De populairste Erasmusbestemmingen — 19

student > De gekste sporten in Leuven — 22

student > De figuur: Chick-away uitbater Amrit Kc — 24

student > Student lust nieuwe Alma 2 niet — 25

cultuur > Openingsavond Preparee — 29

strip — 18

beeldreeks — 20-12

onderhond — 26-27

cultip — 29-30

KU Leugen — 36-37

OPINIE

‘Er is een gevaar verbonden aan actieve diversifiëring’

Tegenspraak: *decolonizing the curriulum* — 14

‘Het kwade overwint enkel als goede mensen niets doen’

Mikhail Efimenko pleit voor een actieve houding — 15

CARTOON VAN DE WEEK

door Tom Dinneweth

Kan ik hier ook contactloos betalen?

interview > Robbe Van Hoof, voorzitter Studentenraad KU Leuven

‘We hebben de barricades ingeruild voor de vergadertafel, maar indien nodig gaan we graag terug’

Na een woelige periode voor de studentenraad treffen we voorzitter Robbe Van Hoof voor een kritisch onderhoud over de studentenvertegenwoordiging.

door Vinsent Nollet en Jef Cauwenberghs

Als een van de voornaamste actiepunten voor de komende periode haalt Van Hoof de studiekost aan. ‘Die willen we structureel in kaart laten brengen. We moeten kijken of bepaalde aspecten, zoals dure handboeken, wel nodig zijn.’

Een tweede focus zijn de herexamens. ‘Er zijn te veel studenten die tweede zit hebben. Waar het beleid de fout vaak bij de student legt, vinden wij dat er wat schort aan het systeem.’

Ook de studentenvoorzieningen zijn een actiepunt. ‘Faciliteiten en dus eveneens kansen verschillen nog te vaak per campus. Huisvesting bijvoorbeeld. Moet waar je kan studeren afhankelijk zijn van hoeveel je kan betalen? De KU Leuven moet daar breder kijken.’

Vuist op tafel

Het dossier herindeling van het academiejaar was vorig jaar een splijtzwam tussen rectoraat en studentenraad. Hoe is de relatie met Luc Sels nu?

‘Die zit wel goed. Ik heb vanaf het begin heel duidelijk gemaakt dat ik met plezier met de vuist op tafel sla. Hij heeft al gemerkt dat ik ook over kleine zaken scherpe opmerkingen kan maken.’

Is die ruimte om bij belangrijke dossiers op tafel te slaan er werkelijk of zijn jullie eigenlijk gewoon mee aan het besturen?

‘Kijk, als studenten hebben we de afgelopen vijftig jaar de barricades ingeruild voor een plek aan de vergadertafel. Waar we vroeger met kasseien wierpen, slaan we nu met de vuist op tafel. Indien nodig ben ik niet bang om terug te keren naar de barricades.’

Onze *core business* is nog altijd de vertegenwoordiging en verdediging van studenten. Neem nu onze medewerking aan het onderwijsplan dat binnenkort verschijnt. Wij brachten ook topics op de agenda, zoals de studiekostberekening.’

Goed en wel maar we kunnen ons voorstellen dat ze voor grotere dossiers zoals de herindeling eerder de touwen zelf in handen houden.

‘Voortdurend weer over het kalendervraagstuk beginnen is niet productief. Daarom is dat momenteel ook even opzij geschoven. We bekijken eerst de deelaspecten, zoals activerend onderwijs en de tweede zit.’

Vorig jaar lieten studenten weten dat ze niet gehoord waren. Wat ging er mis met de kalenderdiscussie?

‘Het ging te snel en werd niet voldoende doorgesproken. Als je in een organisatie als de KU Leuven vooruit wil, moet je zorgen dat alle neuzen in dezelfde richting staan en dat vraagt tijd. Die tijd hadden we niet om zo’n complex dossier aan de hele studentenpopulatie uit te leggen.’

Heb je Mei gemist?

Die kritiek was er ook bij de ‘Heb je Mei gemist-actie’, waarbij jullie het rectoraat symbolisch bezetten. Er was een momentum waarbij plots veel studenten door jullie ietwat ongenueanceerde taal op de hoogte waren. Dan viel alle actie plots weg en nu zijn jullie weer dikke vrienden met de rector.

‘De actie was tweeledig. De problematiek moest bekend raken bij de brede studentenpopulatie. Daarnaast trokken we aan de noodrem bij het beleid. Niet iets wat we graag doen. Dat de nuance snel in het debat moest komen, was altijd het plan. Maar dat kon pas als de aandacht er was.’

Er wordt ons soms verweten dat we een momentum niet hebben aangenomen. Dat was omwille van die nuance. Het was geen verhaal van *wij* de studenten tegen *zij* het rectoraat. We hebben het alleen scherp gebracht. En het heeft effect gehad. We zijn niet meer over het dossier in z’n geheel bezig.’

(‘Niet elke student wil zelf actief participeren. We moeten van die 58.000 afstappen’) © Emmanuel van der Beek

Studiebegeleiding bij Rebus!

Bijlessen voor Hogeschool- en Universiteitsstudenten

Krijg je onvoldoende inzicht in de stof? Begrijp je de theorie wel, maar kan je ze niet toepassen in oefeningen?

Deze individuele bijlessen helpen je (terug) op de goede weg!

- ✓ INDIVIDUELE BIJLES
- ✓ OP MAAT GEMAAKT
- ✓ JOUW IDEALE STUDIEMETHODE
- ✓ KWALITEITSGARANTIE
- ✓ LEREN LEREN TRAINING
- ✓ EXAMENSIMULATIES
- ✓ PRAKTISCHE AANPAK
- ✓ PROFESSIONELE COACHES

30
JAAR
ERVARING

www.rebus.be
016 20 45 92
info@rebus.be
Bondgenotenlaan 105 bus 3, Leuven

f Rebus
@rebusinfo
@REBUSinfo
REBUS Studiebegeleiding

'We moeten altijd zeggen dat we de studenten mee hebben. Als we dat zelf niet zeggen, kunnen we er beter mee stoppen'

Komt dat door jullie, of komt dat door de Gentse beslissing tegen een herindeling en de tegenkantsing vanuit de decanaten?

'Dat kunnen we natuurlijk niet zeggen. De actie stond snel op poten en kreeg een brede respons in heel Vlaanderen.'

Jullie hielden na de actie ook open vergaderingen waaruit bleek dat veel studenten het eens waren met jullie standpunt. Daar achteraf achter moeten komen, is wel een beetje gek.

'We wisten dat op voorhand. We hebben voorheen ook Open Onderwijsvergaderingen (OOV) georganiseerd. Uit de OOV's kwamen standpunten. Die hebben we verdedigd.'

Doorheen het jaar was de opkomst daar wel eerder klein.

'Daar zat niet altijd evenveel volk, dat klopt. Niet elke student wil zelf actief participeren. We moeten van die 58.000 afstappen.'

Dus je legt de verantwoordelijkheid bij de student?

'We kunnen nooit iedereen bereiken. We kunnen alleen proberen zoveel mogelijk mensen te bereiken. Met de actie hebben we effectief meer studenten bereikt dan in het verleden.'

Dat zullen we niet ontkennen. Maar kun je dan wel zeggen dat je die groep al mee had?

'We moeten altijd zeggen dat we de studenten mee hebben. Als we zelf zeggen dat dat niet zo is, kunnen we er beter mee stoppen. Uiteraard zullen onze standpunten nooit door 58.000 studenten zijn samengesteld. Dat is inherent aan het systeem. Hoe dat beter kan is de vraag van één miljoen.'

Het klinkt alsof je het al op voorhand hebt opgegeven om naar de student te gaan.

'Dat is niet zo en dat mogen we ook nooit doen. Wat naambekendheid betreft vind ik het belangrijker dat een student weet wie zijn jaarverantwoordelijke is dan wie ik ben. Die korte keten is belangrijker. Je moet weten waar je meteen geholpen kan worden.'

En de politiek?

Twee jaar geleden trok Stura zich uit de Vlaamse Vereniging voor Studenten. Zijn er plannen om op termijn terug te keren?

'Wij hebben nog steeds een aantal bedenkin-

gen bij de huidige manier van werken. Er was de laatste jaren wel verandering bij VVS, maar de fundamentele bezwaren blijven. Bijvoorbeeld dat studentenraden van hogescholen en universiteiten mogen meestemmen over elkaars specifieke dossiers.'

Spijtig dan dat de KU Leuven-student op dat niveau niet vertegenwoordigd wordt.

'Momenteel zijn KU Leuven en UAntwerpen niet vertegenwoordigd via VVS. Idealiter is dat anders, maar we bekijken hoe we vertegenwoordigd kunnen blijven. We maken samen met UAntwerpen meer dan 50% van de Vlaamse universitaire studentenpopulatie uit.'

Je zat tot aan je mandaat bij Jongsocialisten. Is dat iets waar je afstand van kunt nemen als Stura-voorzitter?

'Zodra ik zicht had op mijn functie bij Stura heb ik heel duidelijk de geringe betrokkenheid die ik nog had in de politiek neergelegd. Mensen

hoeven niet grijs te zijn om aan vertegenwoordiging te doen. Binnen je mandaat ben je neutraal, daar gaat het om. Ik ben duidelijk over mijn persoonlijke voorkeuren. Als onze AV een standpunt stemt dat niet strookt met mijn persoonlijke mening, zal ik er toch volledig achter staan.'

Jullie maken duidelijk veel opofferingen. Dat werd vorig jaar wel eens gebruikt om inhoudelijke kritiek af te weren.

'Ik heb niets liever dan een kritisch en inhoudelijk correct artikel van Veto, dat houdt ons scherp. We zijn geen politici met een dik olifantenvel. Ik heb er begrip voor als vertegenwoordigers zich na een lange, vermoeiende dag opwinden over een kritisch artikel. We doen aan vertegenwoordiging omdat we problemen merken en die willen oplossen. Het logische gevolg is wel dat we verantwoording afleggen.'

Heb je het gevoel dat je na afgelopen jaar een zware erfenis hebt meegekregen? Je moet Stura na een rampjaar weer op de rails zetten.

'Het was een zwaar jaar. De werking vorig jaar was minimaal. We moesten veel inhalen en er was op veel plaatsen een *brain drain*. Aan snel tempo bouwen we onszelf nu weer op.' ☺

Lees een meer uitgebreide versie van dit interview op veto.be.

(“We zijn geen politici met een dik olifantenvel”) © Emmanuel van der Beek

KU LEUVEN

FIETSVOORZIENINGEN VOOR STUDENTEN

Voordelig een fiets huren? Dat kan bij Velo! Herstel en stevig slot altijd inbegrepen. Je eigen fiets laten herstellen? Ook dat kan bij Velo.

Hollestraat 1
3001 Heverlee
www.velo.be

Zelf je fiets (leren) herstellen? Alle gereedschap en gratis deskundige begeleiding vind je in het Fietsatelier.

Minderbroedersstraat 50
3000 Leuven
www.facebook.com/fietsatelierKUL

Een vijs aandraaien? Je band oppompen? Er is altijd een Velo Fix Station of fietspomp in je buurt.

Ontdek alle Velo Fix Stations en fietspompen op
www.kuleuven.be/mobiliteit

Ook voor studenten aan UCLL en LUCA School of Arts campus Lemmens

‘Er is iets met cijfers waardoor we de rest even vergeten en alleen dat nog geloven’

Als correspondent ‘Ontcijferen’ bij *De Correspondent* buigt Sanne Blauw zich dagelijks over cijfers. In *Het bestverkochte boek ooit* (met deze titel) haalt ze uit naar het objectieve aura van cijfers.

door Tom Dinneweth

Op 30 oktober verschijnt het nieuwe boek van Sanne Blauw, waarvan de titel meteen een kwinkslag is naar het onderwerp dat ze behandelt – statistisch onderzoek dat scheefloopt, onderzoeken met conclusies die maar half gesteund worden door de eigenlijke data. ‘Het loopt ongelofelijk vaak mis in de hele keten.’

Je fascinatie voor cijfers en getallen, waar komt die vandaan?

‘Die is er eigenlijk al van toen ik heel jong was. Een van mijn eerste herinneringen is aan een van die “verbind de puntjes”-boeken, waarbij je van 1 naar 2 tot 3 moet tekenen. Helemaal fantastisch. Daarna kreeg ik dan een radiowecker van mijn opa en oma, en daar zat ik ‘s nachts dan heel de tijd naar te kijken. Wat voor sommetjes ik kon maken met al die cijfers.’

‘Ik was ook op een andere manier met cijfers bezig. Schoolcijfers bijvoorbeeld hadden altijd een groot effect op hoe ik me voelde. Als ik een hoog cijfer haalde, was ik helemaal happy, en als het cijfer laag was, zat ik te balen en kon ik even van slag zijn. Een ander voorbeeld is mijn gewicht - dan kijk je in de spiegel en denk je “ik zie er goed uit”, en stap je vervolgens op de weegschaal en geloof je toch maar het cijfer.’

De stelling in je nieuwste boek is dat zulke

cijfers te belangrijk zijn geworden.

‘Precies. Ik zie het overall terugkeren. Bij de mensen om me heen, die een FitBit dragen om hun pols of op hun Facebook “likes” zitten te letten, maar ook op hun werkplek. Op de universiteit bijvoorbeeld zie je mensen die promotie maken als ze veel publiceren. Op grotere schaal zie je de economische groei, dat is nog zo’n cijfer dat enorme gevolgen heeft.’

‘Ik wil ook niet zeggen dat we die cijfers zomaar moeten gaan wegmeteren, maar we zijn er wel heel kritiekloos mee bezig. Ze worden op een soort voetstuk gezet waarbij ze, bij wijze van spreken, immuun zijn geworden.’

Is dat een recent probleem?

‘Het probleem met cijfers bestaat volgens mij al heel lang. In 1954 verscheen er al een boekje met de titel *How to Lie with Statistics*, door Darrell Huff - een enorm populair boek, maar de fouten die daar in staan gebeuren nu nog steeds. Slechte peilingen, correlatie en causaliteit door elkaar halen, dat soort fouten zijn er altijd al geweest. Waar ik me wel zorgen over maak, is dat we die fouten nu ook inbouwen in allerlei algoritmes en ze zo nog wat meer macht geven.’

De fouten van de keten

Aan wie is het dan om die fouten eruit te halen? Waar gaat het mis?

‘De verantwoordelijkheid ligt in principe bij de hele keten. Wetenschappers moeten duidelijk presenteren, persberichten moeten eerlijk zijn en niet overdreven worden, enzovoort. Maar in die keten gaat op dit moment best wel vaak iets mis. Of wetenschappers gaan heel hard op zoek tot ze iets hebben, ook al is dat soms toeval of gewoon omdat ze heel lang hebben gezocht, of de persberichten zitten vol fouten.’

‘Meestal krijgen journalisten de schuld, omdat die “er toch niets van weten”, maar heel vaak begint het al bij de mail die bijvoorbeeld universiteiten versturen. Ook journalisten maken fouten die vaak met hun eigen targets te maken hebben.’

‘Kranten willen nieuws, maar bij de wetenschap begint het dan pas, want één onderzoek is eigenlijk geen onderzoek. Echt goeie wetenschap, over het verband tussen roken en longkanker of over klimaatopwarming bijvoorbeeld, leunt op heel veel onderzoek van wetenschappers die allemaal op een andere manier naar een probleem kijken.’

‘Dus als je vraagt naar de verantwoordelijkheid, dan ligt die bij die hele keten, maar ook bij de cijferconsument zelf. Daarom heb ik ook dat boek geschreven. Ik wil mensen helpen om die dingen zelf te herkennen.’

Hoe wantrouwig moeten we dan zijn tegenover cijfers? Moeten we alles nu gaan factchecken?

‘Dingen meten heeft grote gevolgen voor hoe de wereld eruit ziet. Dat vergeten we vaak’

‘Zolang je maar niet denkt dat geen enkel cijfer ter wereld nog correct is. Ik zou zeggen - als een bepaald cijfer voor jouw leven echt belangrijk is, zoals in alcohol drinken of roken, ga dan effectief op zoek. Of, je wil een grote aankoop doen, een *e-bike* of zo, en één bedrijf zegt, “wij maken de beste *e-bikes* van Europa.” Dit is trouwens een echt voorbeeld, ik las het vorige week nog ergens. Dat kost toch al snel 2.000 euro, dus dan ga je best wel verder op zoek.’

‘Een andere tip is om het idee dat cijfers heel precies de werkelijkheid kunnen weergeven wat los te laten. Want dat is echt heel lastig. Als je kijkt naar de peilingen van de Amerikaanse verkiezingen tussen Donald Trump en Hillary Clinton zeiden mensen achteraf dat de peilingen er helemaal naast hadden gezeten. Maar dat was helemaal niet zo! Als je kijkt naar de onzekerheidsmarge, dan lagen ze eigenlijk heel dicht bij elkaar. De peilingen waren dus niet verkeerd, maar dat worden ze wel als je ze heel precies gaat interpreteren.’

Wordt het dan je plicht om je zo goed mogelijk te informeren?

‘In principe hebben andere mensen die verantwoordelijkheid, maar helaas zitten er achter veel van de cijfers die we zien grote belangen. Er zijn bedrijven die heel veel geld geven aan gezondheidsonderzoek, politici die goed uit de verf willen komen, belangengroepen die zaken op de kaart willen zetten.’

‘Neem nu die “beste *e-bike* van Europa” – er was een test geweest, met dertien verschillende categorieën. In een van die categorieën zaten vier *e-bikes*, en daarvan was die ene fiets de beste. Dan denk je van “ja...”. Maar dat bedrijf heeft er natuurlijk baat bij om het zo te framen dat zij de beste fiets van Europa verkopen. Zolang dat soort belangen spelen, is het helaas zo dat wij zelf in praktijk verantwoordelijk zijn voor onze

informatiegaring.’

Statistiek in achterruit

Kortom, iedereen een cursus statistiek geven?

‘Ja, dat vind ik wel. Wat ik graag zou zien, is dat men op de middelbare school in de klas de krant zou lezen en nadenken: “kijk, hier heb je een cijfer, en hoe zouden we nu kunnen achterhalen of het klopt of niet?”.

Wiskundeles en de kansberekening die je nu krijgt op school is -in Nederland toch- vaak heel abstract. Je stelt je wel eens de vraag “of je het later nog wel nodig hebt”. Terwijl het belangrijkste volgens mij is om dit soort zaken goed te kunnen begrijpen. Wat mij betreft zouden we het dus eigenlijk al vanaf het middelbaar meer toegepast moeten bekijken.’

Statistiek, maar dan in achterruit?

‘Ja, precies! Je moet niet zelf rekenen, maar wel uitzoeken wat een ander heeft gedaan om tot een bepaald cijfer te komen.’

Zijn er ook domeinen waarin cijfers misschien beter niet meer worden gebruikt?

‘Ik vind het onderwijs wel een goed voorbeeld. Niet dat we daar zonder cijfers moeten gaan werken, maar ik heb best veel reacties gekregen van leraren die bezig zijn met minder cijfers te geven. Allemaal experimenteel, en er zou nog eens goed gekeken moeten worden naar wat de gevolgen zijn, maar ze zeggen wel dat hun leerlingen er beter door leren en dat zij als leraar meer in woorden moeten gaan uitleggen wat er goed of slecht gaat. Ze kunnen zich niet verschuilen achter dat ene cijfertje.’

‘In Nederland krijgen kinderen soms al in kinderdagverblijven cijfers, wanneer ze pakweg twee zijn. Daar hoeft het voor mij echt niet. We

vergeten vaak dat als we dingen meten, dat heel grote gevolgen heeft voor hoe de wereld eruit ziet. Als je al heel vroeg becijferd wordt, dan kan dat heel grote gevolgen hebben voor je ontwikkeling, denk ik. Al weet ik niet genoeg over onderwijs om daar grote uitspraken over te doen.’

‘Ik schrijf in mijn boek ook over het IQ-cijfer, waarbij we iets heel abstracts zoals intelligentie willen gaan meten. Daar is niet per se iets mis mee, maar we vergeten vaak dat daar allerlei beslissingen achter zitten - wat is goed, wat is fout, wat is belangrijk, wat is intelligentie eigenlijk? En dat zit natuurlijk in die schoolcijfers ook verstopt.’

‘Tegelijkertijd zijn er ook mensen die hun leven goed op orde hebben, zo’n IQ-test afleggen en dan denken “oh, ik kan toch helemaal niets”. Er is iets met cijfers waardoor we de rest even vergeten en alleen nog dat cijfer geloven.’

Heel veel studenten in Leuven vloeken op het vak Statistiek. Hebt u nog een manier om ze te doen geloven dat statistiek toch leuk is?

‘Lees mijn boek, zou ik zeggen! (lacht) Er zijn heel veel leuke verhalen te vertellen over statistiek, en je kunt ook heel erg lachen. Soms ook heel geschokt zijn. Dus ik zou zeggen, lees mijn boek, en dan vind je het vast best wel leuk.’ ☺

Het best verkochte boek ooit (met die titel) is uitgegeven bij De Correspondent en kost €18.

de kringwinkel

IJzerenmolenstraat 10-12, Heverlee • Diestsestraat 253, Leuven

Andere winkels: Dilbeek • Halle • Laken • Opwijk • Overijse • Sint-Pieters-Leeuw • Vilvoorde • Wespelaar

Gratis ophaling herbruikbare spullen 070 222 002 – www.vites.be

Ontdek de Universiteitshal, een plek om elkaar te ontmoeten en samen te studeren.

ZITHOEK

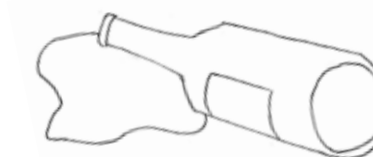
KOFFIEHOEK KUp

KU LEUVEN-SHOP

Ontdek jezelf. Begin bij de wereld.

Politie heeft handen vol aan Leuven's feestgedruis

door Jolien Lavigne, Lien De Proost en Daphne de Roo

Sinds september wemelt het in Leuven weer van de studenten. Overdag treft u ze aan in de les, 's nachts op de Oude Markt. Allemaal fun en games zou je denken. Helaas brengt de feestvreugde ook problemen met zich mee.

Het startschot

Het startschot voor het nieuwe academiejaar is opnieuw gegeven en daarmee ook dat voor alle feestjes, fuiven, cantussen en al wat daarbij hoort. Ook de Leuvense politiedienst heeft dit gemerkt, zo klinkt het bij woordvoerder en commissaris Marc Vranckx: 'Wanneer het academiejaar start, start ook de overlast. Deze ligt traditioneel zeer hoog de eerste weken van het academiejaar, gaande van nachtlawaai tot schermutselingen. In de eerste weken hadden we meer dan 50 interventies per nacht, tot 's morgens 6 à 7 uur.'

Wat zullen we drinken

Hoewel het drinken van alcohol niet zonder gevaar is, maakt het een belangrijk deel uit van het Leuvense decor. Tijdens de lesperiodes wordt er het meest gedronken, in de blok zakt dat percentage en in de examens nog meer. De opvatting dat mannelijke studenten meer drinken dan vrouwelijke studenten wordt bevestigd door Marijs Geirnaert, directeur van de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen vzw (VAD). Kotstudenten hebben dan weer een hoger risico (61,7%) op problematisch alcoholgebruik dan studenten die thuis (44,6%) of zelfstandig (45,5%) wonen. In het algemeen heeft 51,3% van de studenten een verhoogd risico op probleemgebruik. Dit cijfer blijft stabiel volgens een studentenbevraging die om de vier jaar gehouden wordt. De

andere helft van de studentenpopulatie houdt zich wel aan de nieuwe standaard van maximum tien glazen per week.

Geluk of verdriet

De redenen voor het hoge alcoholgebruik onder studenten variëren. Aan de ene kant wordt alcohol als iets zodanig 'normaal' gezien, dat we voortdurend redenen vinden om het te consumeren. Een slecht resultaat? Ach, we drinken het verdriet weg. Een verjaardag? Daar drinken

'Een sensibiliseringscampagne is zeker nodig, want we merken toch dat jongeren zich niet bewust genoeg zijn van de risico's van overmatig drinken.'

De gevolgen op korte termijn zijn over het algemeen wel bekend, meent Geirnaert. 'De katers, het misselijk zijn en het missen van lessen. Het is echter niet zomaar met een kater wakker worden en er een beetje mee lachen, maar het kan zeker een basis leggen voor zware alcoholproblemen. Alcohol is een harddrug, maar we gaan er royaal

'In de eerste weken hadden we meer dan 50 interventies per nacht, tot 's morgens 6 à 7 uur'

Marc Vranckx, politiecommissaris

we eentje op! Uit het meest recente onderzoek naar alcoholgebruik van de VAD blijkt dat alcohol voornamelijk gedronken wordt om sociale redenen (84,1%) en om enhancementredenen (83,7%), bijvoorbeeld om de sfeer op een feestje te verbeteren. 40,4% van de studenten dronk in de voorbije twaalf maanden minstens één keer om met negatieve gevoelens om te gaan. 34,8% dronk minstens één keer om zich te conformeren aan een (vrienden)groep. 'We drinken constant, zowel in private als publieke situaties', zegt Geirnaert. 'In de studententijd wordt dit zeker als normaal gezien. Ouders keuren het goed, aangezien hun kinderen nog jong zijn en plezier moeten maken. De gevolgen worden geminimaliseerd en er wordt nauwelijks over alcoholmisbruik gepraat.' Sociale media spelen ook mee als katalysator voor het alcoholgebruik van jongeren. Er worden voortdurend foto's van grappige, gelukkige, zatte mensen gedeeld en de negatieve gevolgen zie je nooit. Dezelfde beeldvorming zet zich door in reclame voor alcohol. 'De gevolgen van alcohol worden heel eenzijdig weergegeven' meldt Geirnaert.

Aan sensibiliseren nooit genoeg

Sensibiliseringscampagnes zijn er al jaren. De politie is hierin één partner, maar ook de stad, de universiteit, de hogescholen en *last but not least*, de studenten zelf. Yentl Biebaut, mandataris Overlastpreventie bij LOKO, organiseert dit jaar samen met Lazarus (een project van Stad Leuven, AB InBev, KU Leuven en UZ Leuven) zo'n campagne. 'We hebben het idee dat het probleem groter is dan de vorige jaren', stelt Biebaut.

mee om.' Geirnaert vindt het moeilijk om preventieve interventies te ontwikkelen, omdat er onder studenten sprake is van twee groepen. De groep die een verhoogd risico heeft op probleemgebruik moet op een andere manier gesensibiliseerd worden dan de groep die het goed doet. 'Bij de groep die het goed doet kan je het gedrag bestendigen, maar bij de andere groep moet je echt wel werken op zelfreflectie. Het bewustzijn aanscherpen en focussen op de risico's van hun alcoholgebruik, zowel op korte als op lange termijn, helpt deze groep meer.'

Politiecommissaris Vranckx wil de studenten ook wijzen op de verantwoordelijkheid die men heeft naar zijn medemens. 'Je zit hier als student in een stad waar veel kan, waar je je mag amuseren. Maar het is ook een stad waar mensen leven die nood hebben aan rust, waar ook andere studenten zijn die niet opgezet zijn met al dat lawaai en die hinder. Hou een beetje rekening met elkaar.' ☺

© Guillaume Deprez

Student kijkt steeds dieper in het glas

Van spoedtripjes naar Gasthuisberg tot verlaagde slaagcijfers. Steeds meer studenten hebben problemen met alcohol. Universiteit, stad en zelfs brouwers gaan samen de strijd tegen misbruik aan.

door [Jef Cauwenberghs](#)

Een 18-jarige student uit Putte moet vreemd hebben opgekeken toen hij donderdagochtend niet op kot maar in een ziekenhuisbed wakker werd. Een avondje flink doorzakken eindigde voor hem in bewusteloze toestand en een exclusief tripje naar Gasthuisberg. Alhoewel, exclusief? Naar collega's moet hij niet lang gezocht hebben. Twee Hoegaardse studenten in beschonken toestand kregen al wat vroeger op de avond een taxirit naar het universitair ziekenhuis en kregen niet veel later gezelschap van een eerstejaarsstudente uit Kortrijk die net als hen wat te diep in het glas had gekeken.

Overuren op de spoedafdeling

Voorbeelden als deze zijn legio en lijken de laatste jaren steeds meer deel uit te maken van de Leuvense folklore. Vorige week nog kwam een studentikoze *start-up* die alcohol rechtstreeks aan de deur bezorgt in opspraak. 'Het is tijd dat

alcoholgebruik bij KU Leuven-studenten.

'Wat we zien is dat op vijf jaar steeds meer studenten een alcoholprobleem kennen', vertelt Bruffaerts. 'Het gaat dan niet over gezellig een biertje delen met vrienden maar over recente fenomenen zoals bingedrinken of comazuipen.'

Welkom in Leuven

Het probleem is veelzijdig. 'Jongeren zijn de facto kwetsbaarder omdat zij doorgaans niet in vaste structuren leven. Dat maakt hen vatbaarder voor alcoholproblemen', aldus Bruffaerts. 'Eerstejaarsstudenten komen vaak uit een beschermde omgeving plots in een nieuwe context met veel minder grenzen terecht. Leuven is voor velen een omgeving waar nieuwe dingen moeten gebeuren en dat is de ideale context voor alcoholgebruik, zowel voor diegenen die daarvoor al eens dronken als zij die voordien nauwelijks een druppel aanraakten. En als drinken een gewoonte wordt bestaat de kans dat je gewoon verder doet en dat alcoholgebruik op termijn omslaat

'Jongeren zijn de facto kwetsbaarder omdat zij doorgaans niet in vaste structuren leven'

[Ronny Bruffaerts, vakgroep psychiatrie](#)

we ons ernstig gaan bezinnen', klonk het bij schepen voor Studentenzaken Bieke Verlinden (sp.a). Per dag belanden er in Leuven gemiddeld twee personen op de spoedafdeling wegens overmatig alcoholgebruik. Zo'n 10% van alle ambulance-interventies is alcoholgerelateerd. Niet alleen het ziekenhuispersoneel draait overuren maar ook de politie heeft steeds vaker een flinke kluit aan dronken studenten. Vorig kalenderjaar werden in Dijlestad alleen al 1045 aan alcohol gerelateerde pv's uitgeschreven.

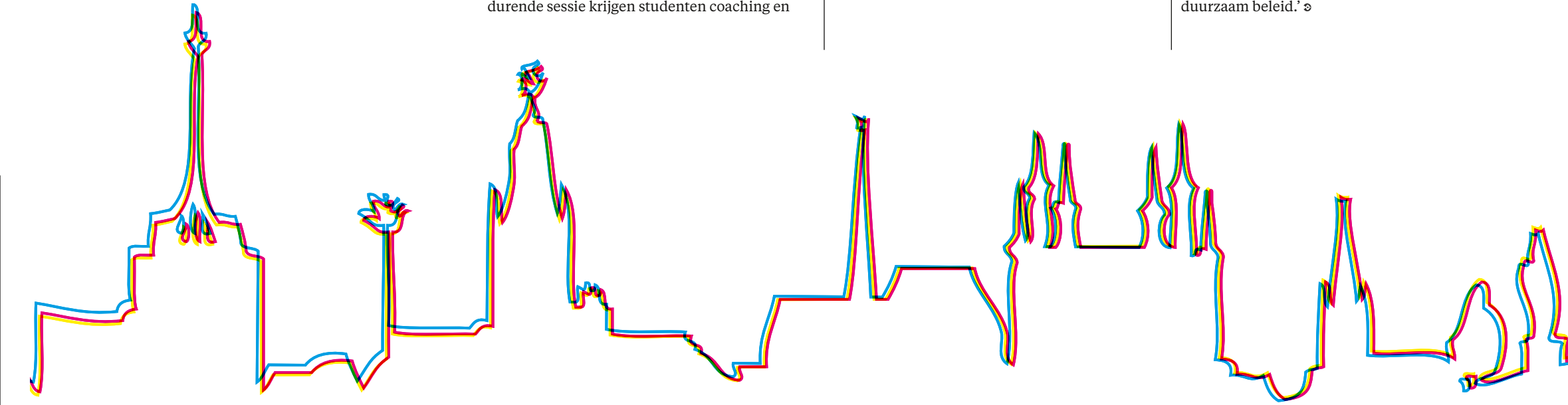
Het is een trend die de universiteit zorgen baart. Professor Ronny Bruffaerts op kop. Bruffaerts, die zich als lid van de vakgroep psychiatrie bezighoudt met het mentaal welzijn van studenten, onderzocht in het verleden al het voorkomen van depressie in deze doelgroep en is momenteel druk bezig met een rapport over het

naar alcoholmisbruik. Dé typische stoornis waar mensen tussen 20 en 22 vandaag mee kampen is alcoholverslaving.'

Mijn buurman drinkt ook

'Anderzijds zien we ook dat de sociale normen veranderd zijn', gaat Bruffaerts verder. 'Indrinken is bijvoorbeeld een heel nieuw fenomeen. Het is is ook meer aanvaard om veel te drinken en het feit dat men daar zelfs voor uitkomt heeft ook zijn effect. Zo zien we uit onderzoek dat mensen die veel drinken doorgaans het drankverbruik van anderen even hoog of hoger inschatten. Wanneer je bijvoorbeeld iemand die regelmatig een paar glazen drinkt vraagt hoeveel zijn buurman er drinkt, zal hij een gelijkaardig aantal glazen noemen. Ik drink veel dus die andere ook wellicht.'

Die alomtegenwoordige zichtbaarheid en nor-

malisering maakt volgens Bruffaerts dat het vaak moeilijk blijft om alcohol in het probleemhokje te duwen. 'Alcohol is een drug die ons bovendien goed doet voelen waardoor we de indruk hebben dat er eigenlijk niets aan de hand is. Stoornissen zoals depressie spelen op het gemoed. We voelen ons letterlijk slecht en kunnen dus benoemen dat er een probleem is dat verholpen moet worden. De stap naar hulp is dan sneller gezet. Jongeren met een drankprobleem komen minder vaak in behandeling terecht dan jongeren met een depressie.'

Nochtans is alcohol niet enkel nefast voor het eigen lichaam. 'Denk maar aan de overlast waarmee de politie te kampen heeft', voegt Bruffaerts toe. 'Mensen kunnen ook minder sociaal geconnecteerd zijn en dus vervreemden van hun omgeving. Dat sommigen ronduit aggressief worden is niet eens ondenkbaar. Daarnaast heeft overmatig drankgebruik ook effect op de studieresultaten. Onderzoek wijst uit dat bij zwaar alcoholgebruik studenten zeven tot elf procent lager scoren. In bepaalde gevallen kan dat dus het verschil tussen slagen en niet slagen betekenen.'

Lazarus

Redenen genoeg dus om in te grijpen. Vorig academiejaar zette de universiteit in samenwerking met de stad Leuven alvast een sensibiliseringscampagne op poten. Deze zomer kwam daar ook nog eens brouwersholding AB InBev bij. Zowel de KU Leuven, de stad Leuven als het universitair ziekenhuis zetten samen met de multinational hun schouders onder het *smart drinking* piloot-

project. Onder de naam 'Lazarus, een nuchtere kijk op drinken' willen de partners tegen eind 2020 onverantwoorde alcoholgebruik in Leuven doen dalen met 10%.

Dat doen ze onder meer door in te zetten op meer screening door huisartsen. Begin oktober namen ook enkele jongeren die in het verleden een GAS-pv voor overlast kregen deel aan het nieuwe Smart Drinking traject. In een drie uur durende sessie krijgen studenten coaching en

'De sociale normen zijn veranderd'

[Ronny Bruffaerts, vakgroep psychiatrie](#)

wordt hen gewezen op de gevolgen van zwaar alcoholgebruik. In 2019 krijgt het project ook een gratis app waarmee iedereen zijn drankgebruik zelf kan monitoren.

Professor Bruffaerts is blij dat het niet louter bij een campagne blijft. 'Campagnes alleen zetten niet veel zoden aan de dijk. Het is goed dat de stad en de universiteit samen met de brouwers actief optreden. Dat zijn de bouwstenen van een duurzaam beleid.'

ALBATROS
FUIFZAAL

ORGANISEER JE EIGEN EVENTS

in de goedkoopste fuifzaal van Leuven!

Reserveer nu via 016/22.31.09 of albatros@loko.be
Meer info: www.loko.be/albatros

TARIEVEN

- €365 huur voor een fuif
- €260 huur in het weekend of voor een vereniging aangesloten bij LOKO
- €180 huur voor een cantus

3e fuif of 3e cantus op 1 jaar = 4e gratis huur **LOKO**

door Vincent Cuypers en Nelis Van Hassel

‘Ontdek de wereld, verbreed de leerstof’

Eva Sevrin, namens Undivided, het diversiteitsplatform aan de KU Leuven.

De slagzin van KU Leuven is al jaren ‘Ontdek jezelf. Begin bij de wereld.’ Een dekolonisatie van het curriculum neemt die zin serieus en is een stap richting de verwezenlijking ervan. Vandaag hebben termen als globalisering en multiculturaliteit een dominante plaats in het maatschappelijke hebben en houden. Toch weerspiegelen onze syllabi deze realiteit allesbehalve. Het doel van een universiteit is kennis overdragen aan haar studenten. Toch is wat wij voorstellen als ‘kennis’ onderhevig aan machtsmechanismen. Wat bestudeerd en onderwezen wordt, is niet door een neutrale instantie voorgeschreven. Ergens maakte iemand keuzes, ergens schrapte iemand namen die hij niet kende of niet belangrijk vond.

Dekolonisatie is dus een kritische houding ten aanzien van wat we studeren. We moeten ons er

bewust van worden dat onze denkkaders neutraal noch universeel zijn. Het is een verrijking om ook met andere kaders geconfronteerd te worden. Meer zelfs, als we onze huidige samenleving en onze positie in deze wereld écht willen begrijpen,

‘Wij ijveren niet voor een boekverbranding, maar voor een uitbreiding van kennis’

dan hebben we nood aan meer kennis dan enkel een opgekuiste westerse traditie. Alles wat daarbuiten valt, wordt momenteel in het beste geval als keuzevak aangeboden, terwijl het eigenlijk vervat zou moeten zijn in de algemene cursussen. Professoren maken denigrerende opmerkingen

over hele werelddelen, zoals Afrika of Azië, zonder ooit nuancering te bieden. Dan moet je de keuzevakken overstijgen.

In 2017 verspreidde Lola Olufemi, student en *women’s officer* van de studentenraad aan de prestigieuze *University of Cambridge*, een open brief die door honderden aan de universiteit werd ondertekend. Olufemi’s vraag klonk zoals de onze. Cambridge nam haar stellingen ter harte, en gaat het curriculum uitbreiden en hun notie van kennis verbreden.

We ijveren dus niet voor een boekverbranding, maar voor een uitbreiding van kennis. Het is noodzakelijk dat studenten zichzelf en hun denkkaders in vraag kunnen stellen. Dat ze zichzelf in een complexe en globaliserende samenleving kunnen situeren zonder van een gratuite superieure positie te vertrekken. Dat is niet radicaal, maar een beginsel van wat een topuniversiteit zou moeten zijn. ☺

TEGENSPRAAK

‘Kwaliteit en merite, dat is wat telt’

Arthur Hendriks is student wijsbegeerte en letteren

De universiteit is als instituut te belangrijk om achterop te hinken op het vlak van diversiteit, maar wat ‘canon’ en leerstof betreft, is voorzichtigheid geboden. Kwalitatieve merites zijn de enige rechtvaardiging zijn voor iemands inclusie in het curriculum. Al jarenlang wordt in westerse universiteiten (en ook in Zuid-Afrika) geklaagd over de alomtegenwoordigheid van ‘dode blanke mannen’ in het curriculum. In poëzieklassen zul je Shakespeare, Keats, Whitman, Yeats en Auden krijgen; vrouwen en niet-blanken vertoeven grotendeels in de marge. In een multiculturele samenleving voelt dat voor velen aan als een misrepresentatie.

Toch is er een gevaar verbonden aan actieve diversificering. Je moet je immers de vraag stellen: welke zwarte theaterauteur houdt Shakespeare

in de schaduw? Welke niet-blanke is door Kant vergeten geraakt? Denkers en auteurs mogen

‘Denkers en auteurs mogen enkel op grond van de kwaliteit van hun werk tot het curriculum toegelaten worden’

enkel op grond van de kwaliteit van hun werk tot het curriculum toegelaten worden, niet omdat ze een gemarginaliseerde groep (niet-blank, vrouwelijk, LGBTQ+) vertegenwoordigen. Dat zou immers een speciale behandeling betekenen en die fout mogen we niet maken: iedereen moet

gelijk behandeld worden. Betekent dat dat de canon overwegend blank en mannelijk is, dan is dat zo. Dat heeft niets uitstaande met kolonialisme of conservatisme. Het volgt uit een preoccupatie met kwaliteit, zonder bekommerd te zijn om ras, gender en seksuele voorkeuren.

De prominentie van ‘dode blanke mannen’ in de letteren en de filosofie heeft overigens zijn spiegelbeeld in bijvoorbeeld de blues en de jazz, waar ‘dode zwarte mannen’ (een uitdrukking die ik nog nooit iemand heb horen bezigen) de dienst uitmaken: als je een canon van jazz-grootheden zou samenstellen, zou die bijna uitsluitend uit zwarte mannen bestaan. Het zou ridicul zijn om uit hoofde van diversificering niet-zwarten en vrouwen evenveel aandacht te geven. Coltrane was de allergrootste, en hij was zwart. In de letteren was Shakespeare de allergrootste, en hij was blank. Dat zijn feiten waar je niet omheen kunt. Alle debatten over diversiteit ten spijt. ☺

Pessimist, verander de wereld!

Het is makkelijk om een negatief wereldbeeld te handhaven, moeilijker om actie te ondernemen. Toch is dat wat er moet gebeuren.

door Mikhail Efimenko

Normaal gezien zou hier een andere Splinter staan. Iets dat ik schreef op mijn computer, na veel nadenken. Een redelijk lange tekst, geschreven met veel cynisme en wanhoop.

Je weet wel, zo van het klokkenluidersoort met mooie woorden en zinnen, iets over hoe chaotisch en miserabel onze wereld is geworden. Het soort dat jij – ja, jij, de geachte lezer – al te graag *repost* op je Facebook-pagina of op Twitter om je bijdrage te leveren aan de wereld. En het was al bijna ingestuurd. Tot ik er nog een keer over nadacht en dit stuk schreef.

Ik bedoel... het is makkelijk om te zeggen dat de wereld naar de verdoemenis gaat en het te laat is om hem nog te redden. Het is ook makkelijk om daar blind en stom in te geloven, zonder aandacht voor nuances en kleinigheden. Ikzelf heb een depressieve wereldvisie. Die uitdrukken is makkelijk. Het is makkelijk om zwarte gal neer te gieten op papier, om te spreken over het einde van de wereld, over hoe apathisch en decadent we allemaal zijn en hoe paranoïde we allemaal moeten worden. Dat is makkelijk, daarom doet iedereen het. Waarom anders verschijnt dat constant op onze Facebook-feed, waarom anders lopen er zoveel ‘*woke*’ kerels rond die ons daarvoor willen waarschuwen?

Ik vraag niet om zo niet te denken, want dan zou ik hypocriet zijn. Wat mij betreft mag je blijven geloven dat het systeem kapot is en dat we allemaal aan het afdalen zijn naar een verschrikkelijke nachtmerrie. Kijkend naar Facebook zie je een mars voor een goed doel en zeg je: ‘Waarom zou ik daar naartoe gaan? Het heeft toch geen zin’. En dan ga je gewoon iets drinken met je vrienden, terwijl je lacht met Comac en NSV en hoe nutteloos hun bezigheden zijn. Want ja, wie heeft nood aan verandering met zo’n *geweldige* status quo?

Dus, ik vraag het meest simpele – doe je deel voor

de wereld. Lach niet met verandering, maar verander iets. Het kan misschien lijken dat dit onmogelijk is, dat het systeem al zo roestig en oud is dat het onveranderlijk is geworden, maar dan moet je het breken en opnieuw starten. Die macht ligt bij jou. Vind je dat de wereld ‘naar de *shit*’ gaat en we daar niets aan doen? Doe dan zelf iets. En de anderen? Die andere mensen die, volgens jou, ‘niets doen’? Die zullen volgen, want het enige wat mensen nodig hebben om verandering te verwezenlijken, is een held, de held die in ons allemaal zit. Als we allemaal voor een keer iets samen kunnen doen, zal er verandering komen. Het is makkelijk om te praten over wanhoop en dan

Het enige wat anderen nodig hebben om verandering te verwezenlijken, is een held, de held die in ons allemaal zit

niets te doen, omdat je gelooft dat niets gedaan kan worden. Dat is makkelijk, maar ik vraag niet om makkelijk.

Het zal moeilijker zijn om je omgeving te veranderen, om iets te doen en er niet depressief naar te blijven kijken. Maar dat is wat er moet gebeuren, stapje bij stapje, beetje bij beetje. Jij bent diegene die dat kan doen. Die de wereld kan veranderen en de toekomst kan scheppen waar jij van droomt. De toekomst die goed zal zijn voor onze planeet en onze kinderen. Een toekomst zonder racisme, klassenhaat en seksisme. Want het kwade overwint enkel als de goede mensen niets doen. ☺

De Splinter bevat een mening van de auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.

Dreigt Chinese inmenging de academische vrijheid in de weg te lopen?

De KU Leuven wil afstand behouden van het Leuvense Confuciusinstituut. Dat huist nochtans in hun eigen gebouw en investeert in projecten van onder andere Groep T en de opleiding sinologie.

door [Ana Van Liedekerke](#)

Op de derde verdieping van Groep T huist sinds 2008 een Confuciusinstituut, gericht op het promoten van de Chinese taal en cultuur. Gelijkaardig aan organisaties als de *Alliance Française* en de *British Council*, worden deze instituten wereldwijd opgericht om het land in het buitenland op de kaart te zetten. Beijing kiest er echter voor zijn instituut te midden van universitaire campussen in te planten.

Academische vrijheid

En daar is niet iedereen mee gediend. Toen in 2014 op een conferentie van sinologen in Portugal een bladzijde uit alle programmaboekjes was gescheurd, bleek dat het werk te zijn van het plaatselijke Confuciusinstituut in een poging een vermelding van Taiwan te censureren. Het opende ogen over de agenda van deze instituten en het daaruit volgende gevaar voor academische vrijheid.

In de Verenigde Staten bracht de NAS (National Association of Scholars) in 2017 een rapport uit met *case studies* van twaalf Confuciusinstituten.

‘Ik zou liever een zekere afstand houden tussen het Confuciusinstituut en de universiteit’

[Danny Pieters](#), voormalig vice-rector Internationalisering KU Leuven

Het bepleit de sluiting van Confuciusinstituten in alle Amerikaanse universiteiten, omwille van onderdrukking van academische vrijheid, gebrek aan transparantie, verwickelingen met China en uitoefening van soft power.

Onder andere omwille van die redenen stelde toenmalig vicerector van de KU Leuven Danny Pieters in 2016 in *Veto*: ‘Ik zou liever een zekere afstand houden tussen het Confuciusinstituut en de universiteit.’ Nochtans huist het oudste

Confuciusinstituut van België in Groep T, een gebouw van de KU Leuven. Het kantoor neemt een prominente plaats in op de hoek van de derde verdieping.

Het mysterieuze instituut

Als eerste Confuciusinstituut in België, geopend in 2008, en gastheer van de eerste Europese conferentie van Confuciusinstituten in 2009, is het Leuvense instituut in Groep T geen kleinigheid. Het blijkt echter niet eenvoudig info in te winnen over de werking van het instituut. De website is niet via Google te vinden en een onderhoud met directrice Xinhao Deng leverde weinig op, aangezien het volgens Chinese gebruiken onbeleefd is iemand te interviewen voor er sprake is van vriendschap (*dixit*).

Ook in Groep T is de onwetendheid vrij stuitend. ‘Ik heb geen idee wat dat Confuciusinstituut daar nu precies doet’, aldus een docent. En ook het bestuur lijkt weinig af te weten van een instituut waarmee ze nochtans een gebouw delen.

Decaan industriële ingenieurswetenschappen Bert Lauwers weet dat het Confuciusinstituut

zich in groep T bevindt, maar zegt er voor de rest heel weinig van af te weten. Campusvoorzitter Koen Eneman: ‘Af en toe zie ik op onze publieke valven wel eens affiches hangen om reclame te maken voor een bepaalde activiteit, maar het is een aparte organisatie waar we niet op structurele basis mee samenwerken.’

Group T Academy

Frank Baert, voormalig academisch beheerder

van Campus Groep T, weet meer: ‘Het huidige Confuciusinstituut is de resultante van een samenwerkingsakkoord tussen Group T Academy en de Beijing Jiaotong University.’ Die Group T Academy is een aparte vzw ontstaan met de integratie van de industriële ingenieursopleidingen in de KU Leuven. ‘Het belangrijkste doel daarvan was’, volgens Baert, ‘te zorgen dat de internationale contacten die er waren binnen die hogeschool actief zouden blijven.’

Zo werd in 2016 een nieuw akkoord opgezet waardoor de vroegere band tussen Groep T en Beijing nu via Group T Academy behouden kon blijven. Group T Academy is dus verschillend van Campus Groep T, maar vormt, zoals op de site te lezen staat, ‘een nieuwe legale entiteit onder de paraplu van de KU Leuven’, die de verderzetting van het internationale netwerk voor Campus Groep T verzekert. Directrice Deng heeft de naam ‘Group T Academy’ echter nog niet horen vallen, nochtans de directe samenwerkingspartner. Haar is slechts bekend: Campus Groep T, afdeling van de KU Leuven.

Campus Groep T en sinologie

Een totale afstand is er dus niet. Terwijl Eneman spreekt over een ‘zeer beperkte samenwerking’, in ‘zes sessies cultuur- en taalinitiatie voor de jaarlijkse studiereis naar China van de ingenieurs’, heeft voormalig directeur van Groep T Johan de Graeve het over ‘een actieve rol spelen in het uitbouwen van relaties in China, studenten of docenten begeleiden die naar China gaan of daar samenwerking willen realiseren.’

Dat gebeurt volgens hem in samenwerking met Campus Groep T, vanzelfsprekend, maar bijvoorbeeld ook met sinologie, ten behoeve van alle Chinese studenten in Leuven, of door participatie aan multiculturele activiteiten van de Stad Leuven.

Zorgen over druk op academische vrijheid, heeft hij niet: ‘Noch in het vroegere, noch in het huidige Confuciusinstituut hebben wij ooit erva-

‘Het labo van de chemicus wordt door de universiteit gefinancierd. Dat van de student sinologie – een verblijf in China – door de Chinese overheid’

[Carine Defoort](#), *sinologe*

ren dat dit het geval zou zijn. Het komt ons voor dat Confucius Institute Headquarters zich met het “academische” helemaal niet moeit.’

Ook sinologe Liesje Geyskens heeft het over ‘positieve ervaringen’ met de mensen van het Confuciusinstituut. ‘Ze bieden hun diensten aan en zijn soms nuttig voor ons’. Zo organiseert het instituut nascholingen waarin specialisten uit China komen om bij te leren over hoe je Chinees kunt doceren. ‘Docenten Chinees van verschillende scholen in België en Nederland kunnen hier kennis komen vergaren. Ook voor hen is dat goed, want dan hebben zij een activiteit georganiseerd die ze aan China kunnen melden.’

Het blijft wel bij een samenwerking op projectbasis. ‘Ze doen hun job uit liefde voor hun land, een land waar ik ook van houd, en op dat punt

vinden we elkaar. Ik laat het niet gaan over politieke zaken, omdat ik weet dat dat het alleszins niet productiever zal maken’, aldus Geyskens.

‘Afstand’

Sinologe Carine Defoort noemt de houding van de KU Leuven in deze zaak enigszins hypocriet. ‘Men is zo kritisch over China en er zijn zoveel discussies over het Confuciusinstituut, maar de KU Leuven vindt het geen probleem dat de noodzakelijke uitwisselingsbeurzen voor het eerste Master jaar in sinologie door China betaald worden.’ Men is bang van Chinese invloed, terwijl de opleiding sinologie zelf afhankelijk is van China.

Of dat een vorm van zelfcensuur impliceert? ‘Ja, ik voel me niet geroepen om grote uitspraken over China in de krant te zetten.’ Maar zelfcen-

suur is volgens Defoort relatief. ‘Ik voel me soms meer gecensureerd door de KU Leuven dan door China. In mijn domein zeg en schrijf ik kritische dingen in het Chinees, maar daar ben ik nog nooit voor afgestraft’, stelt Defoort.

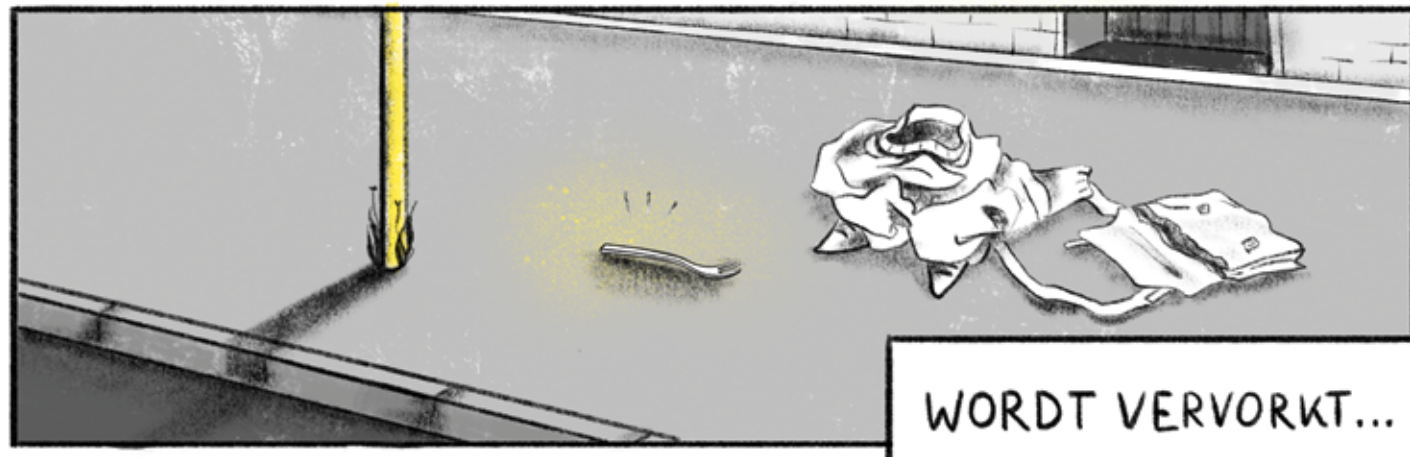
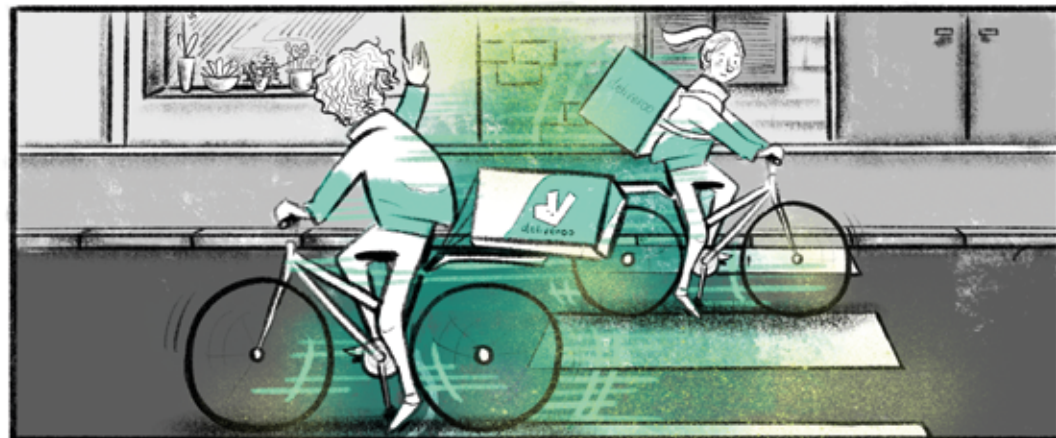
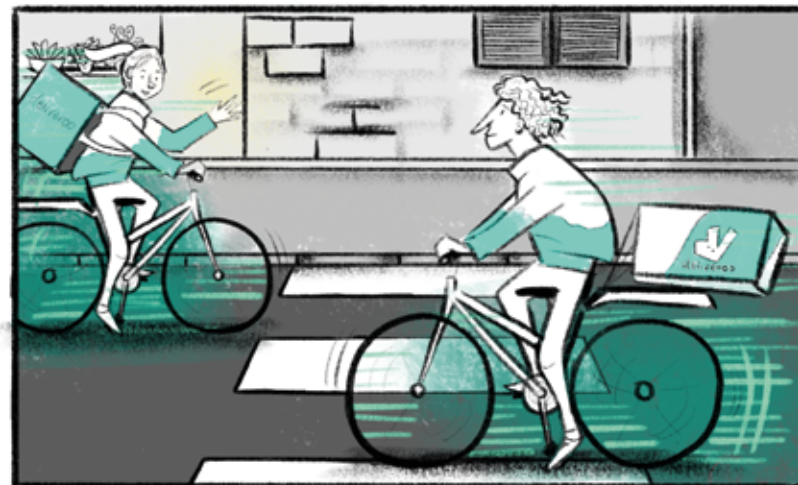
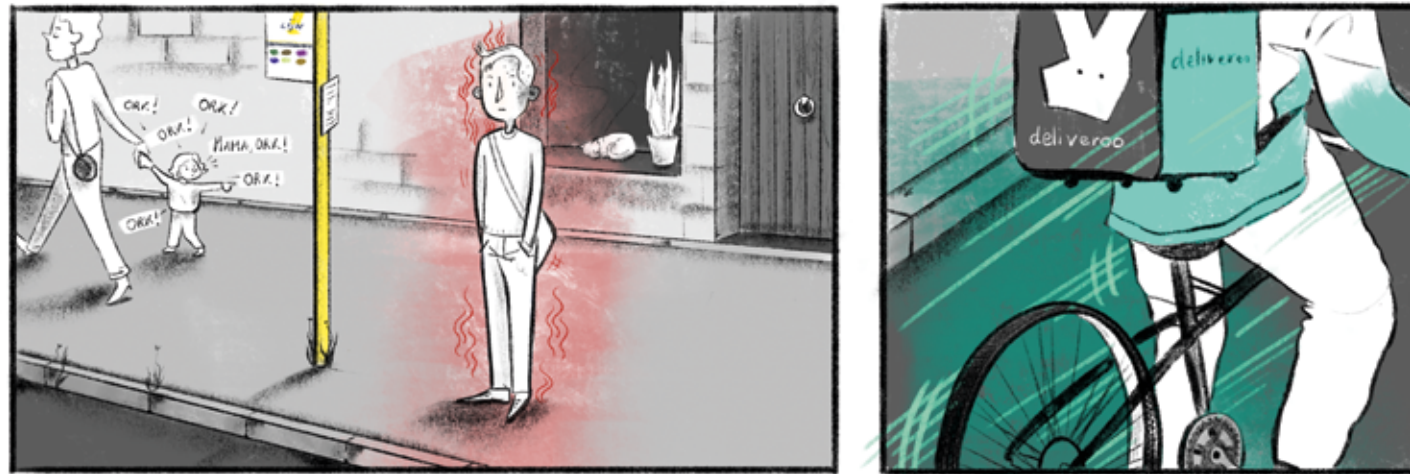
‘Als de KU Leuven zelfcensuur ten opzichte van China problematisch vindt, dan moeten ze zelf maar financieren. Het labo van de chemicus wordt door de universiteit gefinancierd. Dat van de student sinologie – een verblijf in China tijdens het eerste Master jaar – door de Chinese overheid. Ons masterprogramma staat en valt met deze steun.’

Met professoren sinologie die uitspraken over het politieke midden uit ‘cultuurgevoeligheid’, een directrice die niet wenst te antwoorden op vragen en een samenwerkingscontract met een vzw die wel en geen banden heeft met de KU Leuven, kan niet gestaafd worden dat het Confuciusinstituut helemaal kosjer zou zijn. Een afstand voorwenden die er niet helemaal is, is daarbij een weinig geboden begin. ☞

© Ruben Algoet

DE ONGELOOFLIJKE MAAR WAARGEBEURDE VERHALEN VAN VORKMAN

nieuws > Dit zijn de populairste uitwisselingsbestemmingen aan de KU Leuven

Frankrijk opnieuw onbetwiste nummer één

Maar liefst 4.447 studenten ruilden vorig jaar hun zo geliefde Leuven in voor een avontuur naar het onbekende. Maar waar ligt nu het walhalla van de Leuvense student?

door Daan Delespaul

Of het nu is om je cultuur te verbreden, of om even van het ellendige Belgische weer af te zijn, studeren in het buitenland blijft een aantrekkelijk idee. Gelukkig biedt onze wereld van onethische Ryanair-vluchten en saai EU-bureaucraten de perfecte voorzieningen om vrij in Europa te studeren. De populairste bestemmingen zijn dan ook niet zo heel erg ver van huis te zoeken: Frankrijk, Spanje en Duitsland.

Maar sommige studenten blijken toch wat moe gekke op het oude continent. Op een negende plaats vinden we een eerste exoot: China, dat 62 studenten kon bekoren. Aan de andere kant van de aardbol beleven 48 studenten hun *American Dream*; de hoog aangeschreven universiteiten van de Verenigde Staten komen op plaats elf, net boven Zwitserland. De echte ontdekkingsreizigers trokken echter zuidelijker, want ook Zuid-Afrika (43) en Australië (39) haalden de top-20.

'De top drie is eigenlijk al jaren dezelfde', weet Bert Willems, coördinator bij de Dienst Onderwijsprocessen van de KU Leuven. 'Dit zijn de lan-

den die voor studenten veel vertrouwd aanvoelen dan bijvoorbeeld Oost-Europa. Dat het zuiden zo goed scoort, heeft allicht ook wel met toeristische aspecten te maken, maar uiteindelijk hangt het voornamelijk van het aanbod van de faculteiten af welk land het goed doet.'

De populairste universiteit komt vreemd genoeg niet uit een van de vijf populairste landen. De Universidade de Lisboa herbergt op dit moment 34 studenten van verschillende faculteiten aan de KU Leuven. 'Die topospositie komt elk jaar bij een andere universiteit terecht. Vaak gaat het wel om instellingen in kleinere landen omdat daar vaak maar één speler is over het hele land', meent Willems. Ook plaats twee is een beetje een vreemd eendje: Universiteit Stellenbosch ligt ten westen van Kaapstad en is een van KU Leuven's belangrijkste internationale partners. 'Het huidige bestuur zet fel in op centrale akkoorden met prioritaire partners. Het is dan ook leuk om Stellenbosch zo hoog op de lijst te zien.'

Maar ook België blijft een populaire studiebestemming. De KU Leuven kon daardoor 1.189 uitwisselingsstudenten ontvangen. Daar valt op

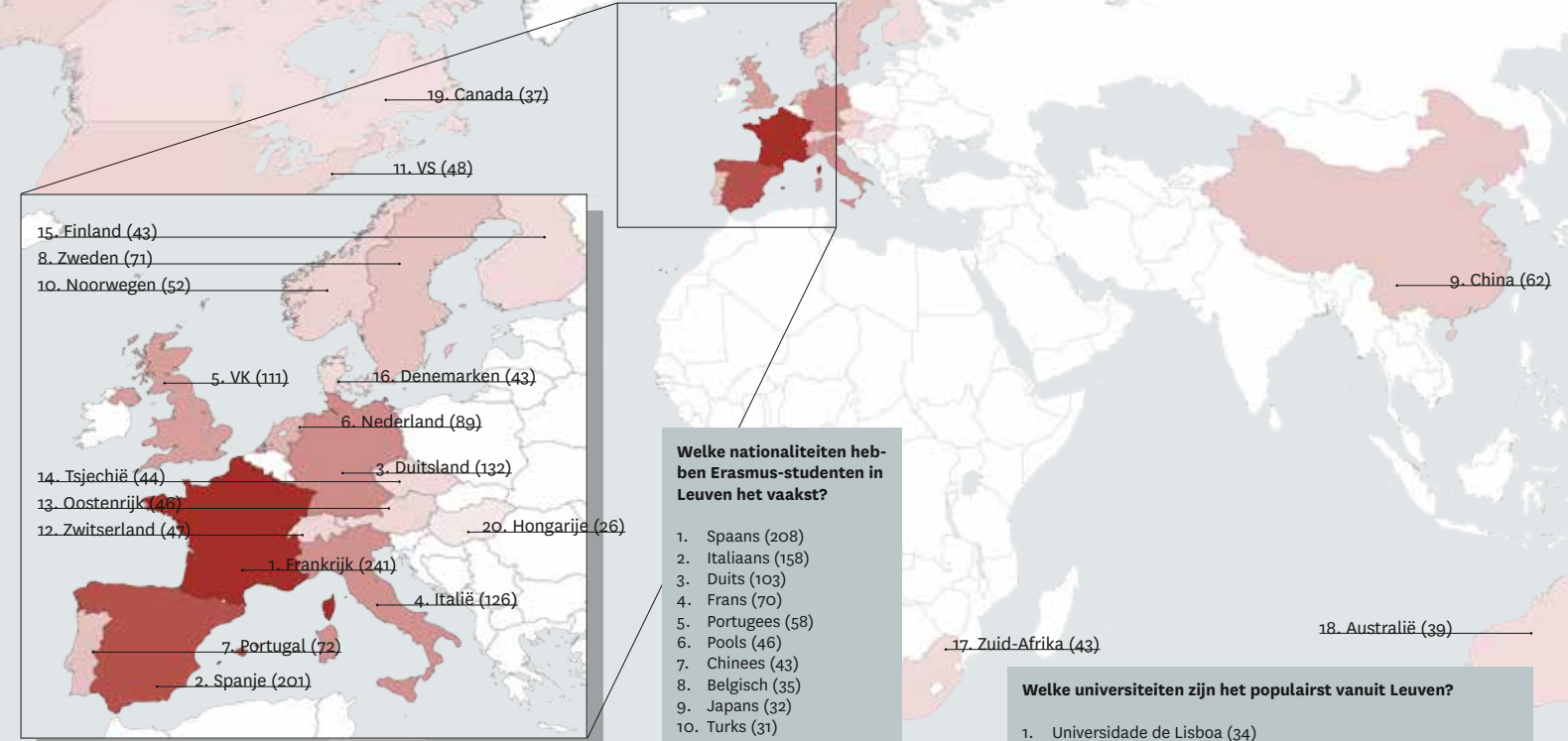
dat de liefde voor Spanje wederzijds is: met 208 nieuwe studenten zou het dus niet echt verrassen mocht de Alma paella gaan aanbieden. Onze universiteit valt overigens bij wel meer Zuid-Europese landen in de smaak. Ook Italianen (158), Portugezen (58) en Turken (31) vinden vlot hun weg naar de KU Leuven. Erasmus Belgica, het programma dat

'De landen uit de top drie voelen voor de studenten vertrouwd aan'

Bert Willems, coördinator Dienst Onderwijsprocessen KU Leuven

een uitwisseling tussen Vlaamse en Waalse universiteiten promoot, is een minder populaire optie en kon slechts 35 studenten bekoren. 'Daar zitten ook wel veel studenten bij die pas het tweede semester aankomen, dat aantal zal waarschijnlijk nog stijgen', aldus Willems. ☺

Populairste bestemmingen vanuit de KU Leuven

Welke nationaliteiten hebben Erasmus-studenten in Leuven het vaakst?

1. Spaans (208)
2. Italiaans (158)
3. Duits (103)
4. Frans (70)
5. Portugees (58)
6. Pools (46)
7. Chinees (43)
8. Belgisch (35)
9. Japans (32)
10. Turks (31)
11. Nederlands (28)
12. Brits (27)
13. Tsjechisch (25)
14. Deens (24)
15. Slowaaks (22)
16. Hongaars (20)
17. Zweeds (19)
18. Braziliaans (18)
19. Iers (16)
20. Oostenrijks (15)

Welke universiteiten zijn het populairst vanuit Leuven?

1. Universidade de Lisboa (34)
2. Universiteit Stellenbosch (30)
3. Universidad de Sevilla (27)
4. Norwegian University of Science & Technology (Trondheim) (24)
5. Universidad de Salamanca (23)
6. Université de Montpellier (17)
7. Københavns Universitet (15)
8. Université René Descartes (Parijs) (15)
9. Politecnico Milano (15)
10. Umeå Universitet (15)

**Mecenas' doop
in beeld**

'En blijft van die mayonaise af, lage boeren!'

'Minuut elf. Ik heb geen knieën meer'

© Bavo Nys

Wanneer joggen je hart niet sneller doet slaan

Mens sana in corpore sano: ook voor studenten is beweging belangrijk, zowel voor de fysieke als voor de mentale gezondheid. Maar moet je daarvoor per se gaan joggen of de fitness in?

door [Rani Goelen](#)

Menig student laat zijn sportieve ambities achter bij het verlaten van zijn of haar middelbare school. Zeker voor kotstudenten is het niet haalbaar mid-week de trip te maken naar het thuisdorp, waar hun club zich vaak bevindt. Voor wie toch graag die *corpore sano* wil onderhouden lijkt de sportieve horizon vaak te stoppen bij Basic Fit. Logisch ook, en niets mis mee, maar het ogenschijnlijk kalme Leuvense landschap heeft verrassend veel in petto voor sportieve avonturiers.

Universitair sportcentrum and beyond

Als je wil weten waar te beginnen, vind je een exhaustieve lijst op de site van het universitair sportcentrum die dit jaar nog is uitgebreid en gaat van alpinisme tot zweefvliegen (echt waar). Bij deze sporten kun je van een korting genieten met je sportkaart. Voor studenten die daar hun meug niet vinden is er ook nog de private markt, die evenzeer een ruim aanbod heeft en soms studentenkorting aanbiedt. Zo is Moyra dit jaar begonnen met buikdansen bij dansstudio Nefer-tari aan de Vaart. 'Ik heb buikdansen altijd heel spectaculair gevonden en doe het heel graag. Wel vind ik het jammer dat de KU Leuven zelf geen buikdanslessen aanbiedt, want ik betaal twaalf euro per les, beslist geen studentenprijs!' Daarnaast doet ze ook aan trampolinespringen bij Blauwput Omnisport in Kessel-Lo. 'De trainers hebben daar zelf op hoog niveau geturnd en verbeteren ook echt je techniek.'

Jeugd sentiment en harde ballen

Zoals ondertussen algemeen bekend is, heeft de Vlaming ook een aangeboren talent voor *Quidditch* (Zwerkbal, voor de niet-anglofiele liefhebbers van Harry Potter). Al een aantal jaar bestaat ook in Leuven een team waar je het spel met een slurk, twee beukers, een snaai en jawel, een 'bezem' (pvc-buis) tussen de benen kan spelen. Hoewel de Potter-liefde welig tiert bij dergelijke sportiviteiten is het ook gewoon een goed uitgewerkt spel waarvoor je zowel uithoudingsvermogen als tactisch talent in de schaal moet leggen. 'We hebben wel wat verloop gekend de afgelopen jaren, en zijn voorlopig met te weinig mensen om echte wedstrijden te kunnen spelen', aldus zwerkbalster Yasmine. 'Momenteel heten we de *Flaming Fwoopers* en proberen we een ploeg bij elkaar te krijgen met zowel studenten uit Hasselt als Leuven om zo terug een volwaardig team te kunnen vormen.'

Naar boven zweven

Een sport die bij studenten snel een steigende populariteit kent, is klimmen. Daarbij gaat het zowel om beveiligd klimmen waarbij je elkaar afwisselt op de muur en beneden als 'spotter', als om boulderen, waarbij je zonder touwen op lagere muren klimt. Caroline noemt zichzelf een 'bevlogen klimster', en klom in clubverband van haar twaalfde tot haar zeventiende. 'Met de vrienden die ik daar gemaakt heb, klim ik nu nog steeds, ongeveer twee keer per week', zegt ze. 'Meestal gaan we naar de klimzaal in Herent, waar je enkel kan boulderen.' Het beste gevoel blijft volgens Caroline echte rotsen beklommen in de natuur. 'Enkele weekends geleden zijn we naar Fontainebleau geweest, een bos in de buurt van Parijs waar je prachtige zandsteenformaties aantreft.' 'Maar binnen klimmen is ook leuk hoor. Er is niets indrukwekkender dan iemand een route van hoog niveau te zien afwerken zonder moeite. Het lijkt dan alsof de zwaartekracht niet bestaat en de klimmers naar boven zweven!'

Rust in je hoofd

Sporten hoeft niet altijd je hartslag enorm te versnellen. Het kan ook dienen om even te ontsnappen aan de wirwar van het dagelijkse leven. Zo heeft Tuur een manier gevonden om zijn drukke bestaan als studentenvertegenwoordiger en geëngageerde student af en toe even te pauzeren, in de vorm van vissen aan de Vaartkom. 'Ik vis al van mijn zesde tot ik ik dertien was ongeveer, en heb het afgelopen jaar in Leuven de draad terug opgepikt.' Vissen doet hij meestal 's nachts, waar hij een speciale vergunning voor moest aanvragen bij de stad. 'Het is ook een beetje uit jeugd sentiment, ik viste vroeger vaak samen met mijn grootvader en herbezoek die tijden graag.' De grootste reden voor zijn nachtelijke uitstapjes blijkt het vinden van een moment van sereniteit voor hem alleen, waarop hij de dagelijkse beslommingen kan laten bezinken. 'Ik ben nogal een dagdromer die uren in zijn eigen gedachten kan verdrinken, en vissen is daar de ideale gelegenheid voor.' ☺

veto
onafhankelijk studentenblad

Is journalistiek op jouw lijf geschreven?

Veto zoekt talent. Leer ons kennen tijdens onze redactievergadering. Elke vrijdag om 16u bij Veto ('s-Meiersstraat 5)

Student lust nieuwe Alma 2 niet

Alma 2 is vernieuwd naar een flexitarisch concept 'met een hoek af'. Dat de student nog niet warmloopt voor die nieuwe koers, is wel zo duidelijk.

door [Benno Debals](#)

Twee keer 's avonds en drie keer 's middags gingen we langs Alma 2 om een week lang te onderzoeken wat dit nieuwe concept zo uniek maakt. We kregen noedels, *poké bowls*, curryschotels, falafelburgers en nog enkele andere maaltijden die je niet meteen in een Alma zou verwachten.

De student is alvast niet meteen gewonnen voor de vernieuwing, merkten we al snel. Terwijl in Alma 2 het publiek uitblijft, barst Alma 1 uit haar voegen. De wachtrijen zijn eindeloos, zowel 's middags als 's avonds.

Twee tellingen tonen die cijfers duidelijk: op dinsdagavond zijn er van 18u tot 20u in totaal 20 studenten gepasseerd, en op vrijdagmiddag zaten er om 13u, het piek uur, ongeveer 30 studenten. Je kunt het een rustigere setting noemen, maar zien eten doet ook eten, dus zo handig is een lege zaal niet meteen. Officiële cijfers kon Alma niet vrijgeven.

I got 99 problems and Alma is one

De problemen beginnen al bij het menu. Met een keuze tussen slechts twee maaltijden per dag is het soms moeilijk om je ding te vinden. Zeker als het eten allemaal bestaat uit zo'n hippe rariteiten

wordt het lastig voor studenten met een minder uitgebreid smakenpalet. En vasthouden aan dezelfde gerechten als je naar de Alma gaat, is ook maar saai.

Ook in de frigo is dat gebrek aan keuze te vinden: geen frisdranken meer (RIP onze teergeliefde Cola), maar wel de zero versies. In hoeverre de een gezonder is dan de ander, blijft een vraag die we maar moeilijk kunnen beantwoorden.

Die combinatie van een flexitarische keuken en een gebrek aan keuze brengt dan weer een ander probleem met zich mee: goedkope maaltijden zijn zelden in de aanbieding. Alma maaltijden bestaan uit drie prijsklassen: €3,60 – €4,85 – €6,45. In Alma 2 vinden we echter overwegend de duurdere prijsklasse en slechts eenmaal per week een maaltijd uit de goedkoopste klasse. Een Alma waar je drie dagen per week enkel maaltijden van €6,45 kan krijgen, daar lusten zelfs de honden geen brood van.

Maar wat met het eten zelf? Voor zo'n prijs en hippe aankleding graag ook een maaltijd die ons smaakt. De liefde van de student gaat tenslotte door de maag. Jammer genoeg zijn de gerechten niet altijd even kwalitatief. De noedels waren droog, de falafelburger had een ontzettend rare smakencombinatie en veel gerechten worden

nodeloos opgevuld met rijst - kwestie van toch genoeg gegeten te hebben. Zoals een groot man ooit zei: rijst is geen biefstuk. Geef ons dan toch maar een gewone spaghetti of ongelimiteerde frietjes in Alma 1.

Dat de student Alma 2 niet kan pruimen, is ondertussen wel duidelijk. Op 25 oktober wordt het evenement 'Make Alma 2 Great Again' georganiseerd. Een heuse protestactie tegen het gebrek aan vol au vent en frietjes. Met een knipoog, welteverstaan. Toch tekenden inmiddels heel wat studenten present. Het wordt spannend uitkijken naar wat de toekomst brengt voor Alma 2. ☺

De student is niet meteen gewonnen voor de vernieuwing, merkten we al snel

(Veel studenten blijven weg uit Alma 2) © Frank Claikens

De patron der Leuvense nachtraven

Als kind namen we de culinaire leus van ons aller leermeesters Gert en Samson aan voor zoete koek. Vandaag slaat onze benevelde studentenkop dat devies obstinaat in de wind: 'Spaghetti? Frietten!'

(‘De Vlaming eet graag frieten. Zeker als hij zat is’) © Thomas Denoulet

door [Arne Van Laetem](#)

Als je bij Leuvense studenten polst waar ze 's nachts hun frieten halen, kan je er donder op zeggen dat 'Chick-away' van menig tong zal rollen. Frituur Chick-away is een begrip, en heeft dat voor een groot deel te danken aan haar immer sympathieke uitbater, Amrit Kc (ook wel: 'Keesie').

Ik heb om 9 uur afgesproken met Amrit in zijn frittent aan de Zeelstraat, op een steenworp van de Oude Markt. Wie denkt dat je in hartje Leuven enkel 's nachts opmerkelijke taferelen aantreft, heeft het schromelijk mis. Ik baan me een weg tussen fulminerende leveranciers, feestvierders die meanderend hun weg naar huis inzetten en een vrouw wier ontbijt kennelijk uit Jupiler bestaat. De ochtendstond heeft goud in de mond.

Te midden van die ochtendlijke reuring word ik breed glimlachend onthaald door Amrit – 'Alles goed, matie?' – die tussen het lossen door even verpoost met een sigaret. Uit collegialiteit steek ik er zelf eentje op en vraag hem, het vroege uur indachtig, of het laat was vannacht. 'Laat? Ik ben nog steeds wakker!' Amrit oogt nerveus en verzoekt me hem even te assisteren bij het uitpakken van de nuggets. Een van zenuwen gespeende interviewee is geen overbodige luxe, dus stem ik gedwee in. Amrit hervindt zijn goedlachse zelf en de toon is gezet voor een openhartig gesprek.

Stel jezelf even voor aan de Veto-lezer.

Amrit Kc: 'Mijn naam is Amrit Kc, 38 jaar en zaakvoerder van Chick-away. Ik ben van Nepalese afkomst, maar woon al ruim twintig jaar in België.'

Hoe lang sta je nu al achter de frietketels van Chick-Away, en vanwaar de naam?

'Ik werk hier nu ongeveer twaalf jaar. Het frituur bestond wel al voor ik opdaagde. De naam Chick-Away komt niet van mij, die is bedacht door een collega toen hij de Verenigde Staten bezocht. De oorspronkelijke bedoeling was namelijk om kip te verkopen. Maar dat voor spelde weinig rendabiliteit, en dus besloten we een frituur uit te baten. Een frituur is op en top Belgisch. De Vlaming eet het graag. Zeker als hij zat is. (lacht)'

Wat zijn de leukste en minst leuke aspecten aan jouw job?

'Ik ben graag onder mensen en apprecieer het enorm als mensen vriendelijk zijn tegen mij en op een fatsoenlijke manier bestellen. Vriendelijk zijn kost geen geld, én je krijgt er een betere service voor in de plaats.'

'Soms tref ik studenten slapend aan op de wc'

[Amrit Kc, eigenaar Chick-Away](#)

'Minder leuk is als mensen in een te grote groep komen eten – pakweg tien mensen. Zeker wanneer ze binnenkomen met pintjes of etenswaren die ze elders hebben gekocht. Of dan bestellen die tien mensen één ding en blijven hier hangen. Maar ik kan hen natuurlijk niet de toegang verhinderen, want dan ben ik de slechterik.'

Nachtleven

Je zei me daarstraks dat je nog niet geslapen hebt. Hoe hou je die gekke uren vol?

'Het graag doen, natuurlijk. Mijn ritme is anders dan bij de meesten: ik slaap overdag. Maar ik kan je niet vertellen van wanneer tot wanneer

ik slaap, vaste uren heb ik niet. Van drugs is alleszins geen sprake.'

Hoe ga je om met studenten die hier het varken uithangen?

'Ik probeer eerst vriendelijk te vragen om kalm te blijven. Doen ze dat niet, dan smijt ik ze buiten of bel de politie. Eenmaal de politie gebeld kan ik natuurlijk niet voorkomen dat ze weglopen. Maar als ze iets gestolen hebben, bijvoorbeeld drank uit de frigo, dan hou ik ze vast. Sommige studenten tref ik slapend aan op het toilet, anderen weigeren te betalen voor hun eten – makkelijk is het niet altijd.'

Heb je nog opmerkelijke anekdotes?

'Ooit is hier een student door het raam gegooid, net op de plaats waar mensen zaten te eten. En een jaar geleden is hier een zestigjarige man binnengewandeld, die initieel erg sympathiek overkwam, maar na een dispuut met studenten plots een vuurwapen en een mes bovenhaalde. Gelukkig zonder erg (de man werd opgepakt door de politie, red.).'

Hoe ziet de toekomst er voor je uit?

'Ik ben tevreden, maar het nachtleven is niet eenvoudig. Ik ga de job van friturist dus niet bijster lang meer uitoefenen. Om meer tijd te spenderen aan mijn familie zou ik liever overdag iets doen. Wat precies weet ik nog niet.' ☺

Boeken met impact

In 'Dubbel geboekt' laten we elke editie twee prominente figuren met een link aan het woord over een boek met impact. Deze keer geven we het woord aan twee literaire grootheden uit ons taalgebied.

door Tom Dinneweth

Herman Brusselmans: Een samenzwering van idioten

'Er zijn natuurlijk veel boeken die een impact hebben gehad, maar ik kies voor een Amerikaans boek van John Kennedy Toole', vertelt Brusselmans. Een boek met een tragisch achtergrondverhaal, zo blijkt. 'Toole had het boek - zijn enige roman - geschreven en probeerde het aan de man te brengen, wat niet lukte. Uiteindelijk heeft hij dan ook zelfmoord gepleegd, op negenendertigjarige leeftijd.'

Het duurde daarna tot eind jaren 80 vooraleer het boek onder impuls van Toole's moeder een uitgever vond, en uitgroeide tot een grote hit. 'Het is het verhaal van een luie dikke man, die hele dagen lang in zijn bed ligt. Hij schrijft dag in dag uit brieven naar de Amerikaanse regering met plan-

nen over hoe alles moet veranderen, leert een meisje kennen dat een soort van muze wordt en gaat onder meer aan de slag als hotdogverkoper, wat helemaal in het honderd loopt.' Inhoudelijk ziet Brusselmans bepaalde links met zijn eigen werk. 'Het gaat om een man die sukkel met zichzelf, en die worstelt met de wereld, zijn moeder, zijn familie, zijn relatie, enzovoort.'

Het is met andere woorden een tragikomisch verhaal. 'Zoals de meeste goede boeken', aldus Brusselmans. 'Stilistisch is het heel sterk. Het is ook enorm grappig geschreven. Dat is voor mij een enorme pro, dat je eens kan lachen. Ik heb de roman zelf ook meerdere keren gelezen, zowel in het Engels als in het Nederlands. Ik raad hem ook geregeld aan aan mensen, en die vinden het dan vaak briljant. Maar hier in Europa heeft het boek spijtig genoeg nooit echt veel teweeg gebracht. Misschien is het tijd voor een revival. Het boek is alleszins nog in druk, dus je kan het nog krijgen.'

'Dat is voor mij een enorme pro, dat je eens kan lachen'

09.05 - 11.11 2018

HERLEVEN
na 1918

Gratis voor Cultuurkaarthouders KU Leuven

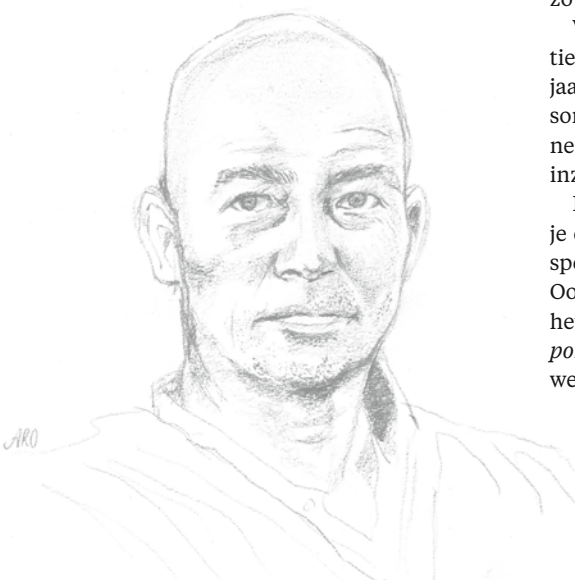
HERLEVEN.BE

Tommy Wieringa: Hotel Savoye

Tijdens een signeersessie in de Leuvense bibliotheek Tweebronnen kunnen we ook Tommy Wieringa even aan de tand voelen over zijn memorabele leeservaringen. 'Het boek dat het meeste impact op me heeft gehad?' Hij twijfelt, zij het maar heel even. 'Ik zou kunnen kiezen voor een boek van Isaak Babel, maar ik ga toch voor *Hotel Savoye* van Joseph Roth.' Opvallend: zowel Roth als Babel zijn van Joodse afkomst en zijn geboren in het jaar 1894, in Oekraïne. Waarom het dan toch Roth is geworden? 'Ontroering', mijmert Wieringa. 'Ontroering geeft de doorslag.'

Het boek gaat over een man die na drie jaar krijgsgevangenschap in Siberië zijn intrek neemt in een erg bijzonder hotel, het 'Hotel Savoye'. Ontheemd en zonder veel bezittingen vestigt hij er zich tussen een bonte collectie aan personages die net als hem vast lijken te zitten in een soort vagevuur - het hotel is tegelijkertijd een tijdelijke oplossing, maar ook het beste wat ze op dit moment hebben. Het allegorische is doorheen het hele boek aanwezig, al ziet Wieringa ook parallelen met het leven van de schrijver zelf.

'Het is fascinerend hoe al die personages hun achtergrond afleggen eens ze in dat hotel zijn', zegt Wieringa. 'Roth was zelf een hotelmens bij

© Anneka Robeyns en Charlotte Vekemans

'Weinig schrijvers kunnen zo'n inzicht tonen in de menselijke ziel'

uitstek. Hij zwierf van hotel naar hotel, van land naar land, op zoek naar een onderkomen. Uit noodzaak, dat wel, maar hij had toch gezien hoe zo'n hotelkamer een ontsnapping is uit jezelf.'

Wieringa las het boek voor het eerst 'een jaar of tien geleden'. 'Sindsdien lees ik het toch bijna elk jaar wel eens opnieuw', zo stelt hij. 'Dan denk je soms, hoe doet-ie het toch. Weinig schrijvers kunnen op die manier personages neerzetten, en zo'n inzicht tonen in de menselijke ziel.'

Het enthousiasme van Wieringa over Roth kan je overigens ook op bewegend beeld zien, in een special van VPRO Boeken over het werk van de Oostenrijker. Ondertussen schreef Wieringa ook het voorwoord voor *De blonde neger en andere portretten*, een werk van Roth dat recent opnieuw werd uitgegeven. ☺

ONDERHOND

Starlet, de hond onder de matras

door Benno Debals

We kijken allemaal wel graag eens porno, maar dat is niet het enige dat je in bed kan bekijken. Soms bestaan er van die films over honden van pornoactrices. En dan kijk ik daarnaar.

We kijken allemaal graag eens naar een grote film zoals *Avengers*, *Transformers* en andere, wat meer Oscarwaardige films in Kinopolis. Of we passeren langs Cinema Zed om de minder mainstream dingen mee te pikken zoals *Under the Silver Lake* of *Girl*. Maar soms lig ik in bed en voel ik me een *indie kid* van het eerste uur en kijk ik graag eens naar - de woorden van onze cultuurredacteur, niet de mijne - *indie bullshit*. En dan kom ik Starlet tegen.

Starlet is dan ook waar iedereen meteen aan denkt bij het horen van de term *indie bullshit*. Filmen met de losse hand, acteren met een knip-oog en een verhaal vertellen dat ergens tussen genialiteit en complete *bullshit* ligt. Lekker vaag, zo hebben we het graag.

Op zijn doggy's

In deze film volgen we een jongedame, Tess, die enkele *yard sales* afstruint in de Los Angelesse vallei en er \$10.000 in een thermoskan vindt. Ergens tussen egoïsme en medeleven in, beslist ze dan maar de oude vrouw van wie de thermos is, te helpen met haar dagelijkse leven, zonder dat die laatste van het geld weet. Een opvallende vriendschap ontstaat. Oh ja, de jonge vrouw is een pornoactrice. En ze heeft een hond, Starlet,

naar wie de film vernoemd is. Zeiden we al dat het een vage film is?

Maar ergens tussen al die vaagheid in zit ook een toets van genialiteit. Het gebrek aan expositie en het poneren van vraag en antwoord is iets dat deze film perfect uitspeelt. Heel de film lang trippelt het verhaal rond de job van Tess heen, om dan op een gegeven moment een pornoscène in ons gezicht te smijten waar Tess op zijn doggy's wordt genomen. En daar bedoelen we geen kinky dingen met Starlet mee.

Ondertussen overgiet de regisseur van het Oscargenomineerde *The Florida Project* het geheel met een warme gloed waar we alleen maar gelukkig van kunnen worden. Een cinematografie om u tegen te zeggen en een locatie die ergens het midden houdt tussen een grootstad en het platteland. Dan lig ik daar in mijn bed, met een smile op mijn gezicht, te kijken naar hoe een oude vrouw een nieuwe dochterfiguur ontmoet onder de nevel van een of andere Instagramfilter. Maar de film excelleert vooral in wat er tussen de lijnen gebeurt. Het verhaal zelf is slechts een kader voor een overmaat aan onderwerpen die onder het oppervlak aan bod komen. Prostitutie, drugsverslaving, misbruik, maar ook vriendschap, verloren familie en het cynisme van eenzaamheid. Warm en ruw tegelijk, maar toch altijd die ene hond die het verhaal bij elkaar houdt. Maar waarom vind ik nu dat meer mensen deze film moeten gezien hebben? Twee woorden: fuck mainstream. Want *indie bullshit* is het nieuwe hip en cool. Zeg dat ik het gezegd heb. ☺

FABULEUS

Heb jij een stem die gehoord moet worden?

Zoek jij een podium voor jouw ideeën?

Ben jij iemand die liever beweegt dan stiltzit?

Voor een nieuwe productie van de Gentse theatermaker Haider Al Timimi zoeken we tien jongeren tussen 15 en 22 jaar. We zoeken alle mogelijke talenten (spelers, denkers, dansers, poëten, circus-artisten, muzikanten, freerunners, turners, gevechtstekunstenars...). Podiumervaring is niet zo belangrijk. Veel belangrijker is: een open geest en de goesting om je te smijten in dit project.

Repeteren en op tournee gaan is een spannende en onvergetelijke ervaring, dus als je denkt dat dit iets voor jou is, moet je niet twifelen: schrijf je meteen in voor de auditieworkshop!

INFO → fabuleus.be/audities

INSCHRIJVEN → auditie@fabuleus.be

AUDITIEWORKSHOPS

eerste ronde 10, 11 of 17 november 2018
tweede ronde 24 en 25 november 2018

Openbaar Entrepot voor de Kunsten (OPEK)
Vaartkom 4, Leuven

Dit is een project van FABULEUS (Leuven) en Klippend Hert (Gent), ondersteund door de Vlaamse Gemeenschap.

Infobios: Wout (Bertrand) / Foto: Clara Berrans

verslag Preparee trapt het improjaar af

‘Necrofilie? Dat is geen beroep, dat is een hobby!’

Afgelopen woensdag breide Preparee een nieuw begin aan hun improvisatiejaar met de openingsvoorstelling Patat! Lachen, gieren, brullen geblazen, maar wat verwachtten we ook anders?

door Benno Debals

Woensdagavond, het midden van de week, en de student kan al eens wat motivatie gebruiken om de rest van de week door te komen. Gelukkig is daar Preparee, ons teerbemind Leuvens improvisatiegezelschap, dat ons voorziet van grappen en grollen om het energieniveau weer op te krikken.

Daar zitten we dan, gezellig met zijn tweetjes in een uitverkochte Vesalius aula. Het wachten op de main act wordt verzacht door de capabele handen van Ingmar, de pianist, die trouwens ook de rest van de avond voor de muzikale ondertoon zorgt. Dat het allemaal wat luid was, zien we graag door de vingers, want spelen kon hij wel.

Titanic met een geit

Plots was het tijd voor de hoofdact. Presentatoren Gil en Line kwamen het podium op en vertelden ons eerst de beginselen van improvisatie. Geen script, geen kostuums, geen decor. Alles is improvisatie, spelers spelen in op elkaars impulsen, sfeer en creativiteit. Suggesties en toevoegingen worden aangereikt door het publiek en de presentatoren laten de boel wat draaien. Bij deze een korte introductie tot improvisatietheater 101.

Na een raar spel om het publiek op te warmen (wat niet echt lukte, want niemand begreep wat de bedoeling was), was het tijd dat de zes spelers

Er passeerden kabbelende beekjes, de uiers van een koe en Forza Ninove

het podium betraden. Ze begonnen er meteen aan met een levend kunstwerk: iemand beeldt iets uit en de rest vult aan. Er passeerden kabbelende beekjes, de uiers van een koe, de oplossing, het probleem en Forza Ninove. Die laatste werd dan ook meteen opgepikt door het publiek en bleef bij elke suggestie wel ergens in het achterhoofd hangen.

Een ander terugkerend thema was Titanic. En een geit. Titanic met een geit dus. Tussen de verschillende acts door werden er op verschillende momenten scènes uit Titanic nagespeeld met een geit. Jammer genoeg werden die snel oud, want de punchline was telkens dat de respons simpelweg “mèèh” was.

Gelukkig was de rest van de avond minder voorspelbaar. We kregen interviews te zien met Sinterklaas die belastingsfraude heeft gepleegd, een geit die West-Vlaamse boeren moest ver-

(Dynamiek verzekerd)

© Bavo Nys

45.02

cultuur

cultip

door Willem Konings

[film] 23, 25, 27 en 28/10, ZED Vesalius 23, 24, 27, 28 en 30/10, STUK

THE HAPPY PRINCE

THE HOUSE THAT JACK BUILT

Eerder gaven we al melding van Girl en First Man, maar dat is lang niet alles onder de zon. Omdat eind oktober een bijzonder aanbod geeft, raden wij jullie ook The Happy Prince en The House that Jack Built aan. De eerste vertelt het verhaal van befaamde Engelse schrijver en dichter Oscar Wilde tijdens zijn laatste levensjaren. Na twee jaar dwangarbeid voor homoseksuele “delicten”, verlaat hij in 1897 de gevangenis. Het culturele Londen verheerlijkt hem echter niet meer zoals vroeger, en hij vertrekt in

ballingschap naar Frankrijk. Daar proberen trouwe vrienden Robbie en Reginald hem te behoeden voor het gevaar van zijn losbandigheid, hartstocht en “zelfdestructie”. De tweede klepper, The House that Jack Built, brengt het gedurfde verhaal van de intelligente psychopaat Jack, die in de jaren '70 vijf bloedbaden op zijn geweten heeft. De man, een weinig succesvolle architect uit het Noord-Westen, vergoelijkt zijn extreme en sadistische daden als “ultieme kunstwerken” in gesprek met de zachttaardige Verge. Op het kruispunt tussen humor en pure horror, een provocerende film.

[muziek] 28 oktober, Depot Café

LYSISTRATA

30CC en Het Depot verwelkomen verschillende boeiende artiesten. Zo zijn er in het Depot Café naar goede traditie weer gratis concerten met jonge revelaties. Zondag 28 oktober is dat het Franse powertrio Lysistrata, met een mengvorm van postrock, mathrock en metal. 'U komt gratis binnen, 'drinkt er eentje' en ontdekt een nieuwe band waar u van kan worden', luidt het. Verder heeft de muziektempel nog grote namen geprogrammeerd staan, dus bekijk zeker eens de site voor meer plezier in het Depot. Sommige concerten zijn helaas iets prijziger, maar u krijgt alvast korting met uw cultuurkaart. Wees snel!

veto — 29

[muziek] 24 oktober 20 uur, 30CC
➔ **NORDIC NOIR + MINIMALISTIC**

BAROQUE

Ook in de Schouwburg zijn de verwachtingen hooggespannen, met onder andere Nordic Noir + Minimalistic baroque. Daarin brengt de Noorse violiste Mari Samuelsen haar gelauwerde album Nordic Noir, een woordcombinatie die doelt op "de mystieke sfeer tussen de nacht en de zonsopgang of tussen zonsondergang en de nacht, met name in de herfst". Geïnspireerd op series als The Killing en The Bridge geeft Samuelsen samen met het klassiek ensemble Casco Phil het beste van zichzelf. Werken van toonaangevende hedendaagse minimalisten, onder anderen Arvo Pärt, Philip Glass en Jóhann Jóhannsson, komen u ter ore.

[festival] 25, 26, 27 en 28 oktober, *Stelplaats*
➔ **FUTURE PROOF**

De vermoeiende verhalen over duurzaamheid komen ons de oren uit, maar juist daar wilt Future Proof iets aan doen: een nazomers festival van Broederlijk Delen en Oxfam Wereldwinkels. Je ontdekt er duurzame oplossingen "voor de economische, ecologische en sociale uitdagingen van nu." Inspirerende denkers en doeners delen hun toekomstvisie, maar ook kunst- en muzikliefhebbers komen meer dan aan hun trekken met optredens van jong Leuvens talent. Er zijn bovendien heerlijke vegi- of vega-maaltijden voorzien. Donderdag is de inkom gratis, de andere dagen heb je al vanaf tien euro een ticket.

[lezing] 24 oktober en 7 november
➔ **LEZINGENREEKS BAROK**

'Barok staat vooral bekend als een storming van overdaad. In deze lezingenreeks kijken zes Letterenonderzoekers voorbij de oppervlakkige pracht en praal, voorbij vaste waarden als Rubens.' Zo luidt de aankondiging voor de woensdagnamiddagssessies van twee tot vier, inclusief koffie achteraf. Op 24 oktober gidst Marc Vaecu u door 'Nederland-

se literatuur in tijden van barok'. 'Tussen feit en mysterie. De ontdekking van Michaelina Wautier als "Grande Dame" van de Brusselse barok', gegeven door Katlijne Van der Stighelen, is het onderwerp van de sessie van 7 november. Slechts vijf euro per sessie!

(We keerden huiswaarts met hernieuwde levenslust)
© Bavo Nys

talen en een musical over een alcoholverslaafde vader die zijn zoon een step cadeau doet. Ja, een musical compleet à l'improviste. Met drama, liefde, vriendschap en catchy liedjes. Je moet het maar doen.

Ook tijdens de pauze was er entertainment voorzien. Leen, het huisorakel van Preparee, kon worden geraadpleegd en eenieder van goede raad voorzien. Zelf hebben we geen raad ontvangen, daar was de rij wat te lang voor. Gelukkig nam ze in de act na de pauze meteen deel. Geblinddoekt en met een koptelefoon op zat ze in de hoek en kon ze geraadpleegd worden voor goede raad buiten de context door een van de spelers. Dynamiek verzekerd.

Ligt er al zout op de patatten?

De tweede helft ging verder op het elan 'absurde dynamiek'. Een sketch over een pizzazaak die per ongeluk een bestelling van 30.000 pizza's was vergeten, een Mag Ik U Kussen-aflevering met een kangoeroe, alle personages van de Kleine Zeemeermin en een archivaris, daarmee werden we al goed warm. Maar zeker het draaiboek met willekeurige tv-programma's waaronder een nieuwsuitzending over mislukte aardappelooft bij verwarde boeren en tienerzwangerschap uitleggen aan kleuters en een sitcom met als catchline 'ligt er al zout op de patatten?' werkte op onze lachspieren. Meermaals kregen we geen adem

meer van het lachen.

Openingszinnen

Als afsluiter kregen we nog een paar openingszinnen mee. Het publiek mocht beroepen aanreiken, uit wiens standpunt de spelers enkele *pick-up lines* konden bedenken. Op een suggestie voor het beroep van necrofilie kregen we van de presentator dan ook het antwoord: 'dat is geen beroep, dat is een hobby!' U ziet, ook de presentatoren deden hun werk. Onze favoriete lijn was voor de uitvinder: 'Ik ben dan misschien wel een uitvinder, maar jou wil ik wel eens in me vinden.' Dat 'mooie schoenen, neuken?' niet aan bod kwam, was dan weer een gemiste kans.

We keerden huiswaarts met hernieuwde levenslust voor de week, lachende gezichten en nieuw materiaal voor nachtelijke veroveringen. ☺

Meermaals kregen we geen adem meer van het lachen

Straffe kortingen
op kranten en magazines!

tot
-68%

Studenten
abonnement.be

Krijg héél veel korting op Het Laatste Nieuws, De Morgen, Humo, Dag Allemaal, Story, TV Familie, TeVe-Blad en Goed Gevoel met je studentenkaart.

BEKIJK ALLE KORTINGEN OP STUDENTENABONNEMENT.BE
Leerkracht? Bekijk de exclusieve aanbiedingen op leerkrachtenabonnement.be

Aanbod geldig in België tot 31/08/2019 voor hogeschool- en universiteitsstudenten in voltijds dagonderwijs. Alle voorwaarden op studentenabonnement.be

‘Mensen vragen me vaak of ik de zus van Flo Windey ben. Blijkbaar kom ik in het echt veel rustiger over’

‘Als je op sociale media zit om gewoon naar schone prentjes te kijken, you’re doing it wrong’

We zijn nog geen minuut *on the record* wanneer het gesprek een eerste zijsprong maakt. ‘Ik heb ooit een keer Dries van Langenhove gezien, maar ik wist niet dat hij dat was en ik zei “Amai, schoon kontje”. Waarop mijn vriendin dan zei: “Da’s die van Schild en Vrienden!”’. Flo Windey is gearriveerd.

door Tom Dinneweth en Jan Costers

Wie is Flo Windey?

‘Oei. Iemand van de rand van Brussel, die hyperactief is en grappig kan zijn met momenten. Ook sociaal ongemakkelijk is! Doet dingen bij Studio Brussel. Studeert al vier jaar of zo, en heeft nog altijd geen diploma. Dat is het. (lacht)’

Sociaal ongemakkelijk, maar toch deel je bijzonder veel online?

‘Ik denk daar eigenlijk niet veel over na. Ik kan zo iets zeggen of iets doen, en dan een half uur daarna denk ik “shiiiiit wat heb ik gezegd!”. Van sociale media kan je wel iets weghalen, maar als het vijf minuten online gestaan heeft, hebben duizend mensen dat gezien.

Ook als ik kwaad ben is het lastig. Daarstraks kwam ik iemand tegen die de tegenovergestelde richting uitliep en die had een t-shirt aan waarop stond “Gentleman by day, pervert by night”. Ik dacht echt “allez, maat, dees is echt niet de dag om dat te dragen.” (Op de dag van het interview werd Brett Kavanaugh verkozen als Associate Justice of the Supreme Court of the United States, red.) En die was aan het wandelen met zijn vriendin. Ik heb het gefilmd, maar niet gepost.’

Wat hield je tegen?

‘Ik lach graag met mensen, maar nu denk ik wel “ik mag dat niet doen”. Het gaat niet om 50 mensen die mij volgen, maar 18.000. Je mag grappig zijn op sociale media, maar als je je medemens en vooral mensen waarvan je de toestemming niet hebt, belachelijk gaat maken, dan is dat gewoon gemeen.’

Vraag je toestemming aan je vrienden voor bepaalde posts?

‘Nee, dan duurt dat te lang, en sommige vrienden vinden het niet zo leuk om op mijn social

te verschijnen. (lacht) Maar ik wil ook dat alles wat je op sociale media zet echt is. Ik ben twee weken geleden naar Paris Fashion Week geweest. Absurd, al die famous bloggers en modellen. Op Instagram zien die er perfect uit. In het echt was dat van “amai, gij hebt echt fameuze wallen. Wow, uw huid is echt niet mooi.” Het contrast met wat zij dan posten is echt absurd. Er waren dan ook wel de uitzonderingen die de regel bevestigen en zelfs nog knapper in het echt waren dan op Instagram.’

Flo vs. Florence

Is er een groot verschil tussen @flowindey en Florence?

‘Ieuw. Niemand zegt Florence. Enkel mijn mama als ze kwaad is. (lacht) Maar, niet echt. Ik maak veel meer ongepaste moppen *off social media* dan op sociale media. Soms krijg ik commentaar zoals “euh, op sociale media post gij keivaak naakte foto’s!” Ja, ik loop ook soms naakt rond thuis. Of bij mijn vrienden. Ik heb echt geen schaamte. Ik douche met mijn vrienden als wij ons moeten haasten om ergens naartoe te gaan.

Ik ben wel veel onzekerder in het echte leven dan op sociale media. Daar post ik iets en denk ik er niet teveel bij na, maar achteraf kan ik wel nog mezelf zitten afbreken. Ik vergelijk mezelf ook superveel met andere mensen. Dan denk ik ook “hoe kijken mensen naar mijn foto’s?”

Ben je er mee bezig dat mensen onzeker kunnen zijn als ze naar je foto’s kijken?

‘Ik vind dat belangrijk, ja. Als zestienjarige woog ik twintig of dertig kilo meer, dus ik weet hoe het is om niet het perfecte lichaam te hebben, in dat maatje 36 te passen en als lelijk bestempeld te worden. Ik wil ooit misschien wel eens die foto’s van ik die zestien was delen met de wereld. Mensen vragen dat soms en dan denk

‘Ik heb TEW gestudeerd, what the fuck? Ik snap het echt niet’

ik “oei, gij wilt dat zien.”

Waarom laat je die foto's voorlopig niet zien?

‘Omdat ik nog niet klaar ben met dat deel van mijn leven. Ik was toen echt niet gelukkig. Ik was echt een puber, ik had geen vrienden en ik zag er “zo” uit. Dus ik associeer dat allemaal met mijn uiterlijk. Nu is dat allemaal geklasseerd bij mij.’

Zou het geen opsteker zijn voor mensen die zich nu in die positie bevinden en naar jou opkijken?

‘Natuurlijk, maar zelf ga ik mij misschien wel echt een week kut voelen – of langer. Maar ik ben gewoon niet klaar voor die klap die je daar achteraf van krijgt. Neem nu Eva Daeleman. Ik heb daar keiveel respect voor, want dat is echt heel veel van jezelf blootgeven.’

Loopt je reputatie je soms voor?

‘Een van de eerste dingen die ze vragen is “Zijt gij niet...?”. Hier in Leuven heb ik het al drie keer gehad dat ik op café zat en dat iemand mij vraagt “Zijt gij niet de zus van Flo Windey? Want volgens mij is die Flo echt zo’n hyperactieve en gij zijt veel te rustig.” Dan denk ik, ik zit op café, wat moet ik doen? Op tafel dansen? Als mensen kijken, is het wel altijd de vraag of ze kijken omdat ik iets raars heb – ziet ge mijn onderbroek of zo – of is het “dat is Flo Windey.” Het is een van die twee, maar dat weet je nooit.’

Alles online

Hoe is je band met het wereldje van de influencers?

‘Er zijn mensen tussen de *influencers* - ik haat dat woord eigenlijk - met wie ik wel een hechte band heb. Andere zijn meer oppervlakkige kennissen. Je kan niet met iedereen een band voelen, maar ik wil ook geen vooroordeel hebben. Ik ben daar heel voorzichtig mee, want die kunnen standpunten hebben die ik niet *chill* vind. Sommige vinden mij ook een vreemde eend in de bijt. Maar ik heb wel al een aantal fijne mensen leren kennen en ben soms aangenaam verrast geweest.

De mensen moeten “puur” zijn. Als ik iemand rond mij heb die fake is op sociale media bijvoorbeeld, dan zeg ik dat tegen die persoon en dat nemen ze me niet altijd in dank af.’

Is dat fake kantje niet eigen aan het medium?

‘Natuurlijk, maar het hoeft niet. Als dat mensen zijn die *body positivity* prediken op hun Instagram en zichzelf tegenspreken, dan denk ik echt “gij moogt eens van uwen sokkel vallen, want ik heb het efkes gehad.”

Zou je lief iets te zeggen hebben over je Instagram?

‘Nee. Als ik een relatie heb, dan hou ik dat ook weg van Instagram. Dat is van mij. Wat ik haat zijn

die video's van mensen die aankondigen dat ze uit elkaar gaan. Ik vind dat hilarisch om naar te kijken, maar ik heb wel respect als je dat doet. Zeker in Nederland, waar ze dat samen doen. Ik ga daar zo goed op in, ik pak echt popcorn daarbij.’

‘Ik vind relaties soms ook gewoon echt saai. Vooral als dat super jonge mensen zijn, dan denk ik echt “nee, niet gaan samenwonen, jullie zijn twintig! *Don't do it!*” Je kan dat niet sturen naar die mensen, maar in mijn hoofd denk ik “oei, ge zijt student, please.”

Wanneer dan wel?

‘Wanneer je kinderen hebt, dan mag je posten wie de vader is. (*lacht*) Nee, ik weet dat niet, wanneer je gaat samenwonen, ik denk dat dat wel *funny* kan zijn. Ik zou mijn lief ook constant uitlachen.’

Dus je toekomstige zou een dik vel moeten hebben?

‘Natuurlijk, maar dat hebben ze nooit. Mannen zijn fragiel, die kunnen daar niet mee om. Ze zijn ook vaak bang van mij. Omdat die zoiets hebben van “gij maakt echt moppen en we weten nooit of gij dat meent of niet.” Maak gewoon een mop terug. Dat is echt niet moeilijk!

Ik vind humor gewoon echt belangrijk. Een vent hoeft er ook niet picture perfect uit te zien voor mij. Op Route du Soleil waren er keiveel afgetrainde lichamen, en dan was er zo een met een buisje, die supergrappig was, en ik dacht echt “ja, die!” (*lacht*)

Toekomstperspectieven

Hoe kijk je terug op je periode aan de universiteit?

‘Heel verward. Ik wou economisch expert worden bij een bedrijf. Ik heb TEW gestudeerd, *what the fuck?* Ik snap het echt niet. Ik heb o op 20 gehaald op Wiskunde - trauma's. Dat heeft mij wel geleerd hoe ik keiveel leerstof van buiten kan leren. Maar dat is het ook.

Toen ben ik begonnen aan de hogeschool - een van de beste beslissingen die ik ooit heb gemaakt. Het was ook makkelijker te combineren met alles wat ik naast het studeren doe. Ook van Leuven naar Antwerpen verhuizen - Leuven is een groot uitgevallen dorp, eigenlijk. Dat is zalig, maar na twee jaar had ik het wel gezien.’

Je studeert nu Journalistiek. Heeft dat nog nut, nu je eigenlijk al gelanceerd bent?

‘Een tijdje geleden heeft een prof tegen mij gezegd “waarom studeer jij eigenlijk nog, ge hebt dat toch niet nodig?” Ergens heeft hij wel een punt - ik zou kunnen beginnen aan een journalistieke car-

NAVRAAG

(‘Ik vind humor gewoon echt belangrijk’) © Bavo Nys

rière zonder diploma en de dingen maken die ik nu ook maak. Maar ik wil dat gewoon afmaken. Ik zou dat echt superkut vinden van al dat inschrijvingsgeld dat ik betaald heb. (*lacht*) Ik had met dat geld een wereldreis van vijf jaar kunnen doen in plaats van te blokken en miserabel te zijn.’

Wat wil je nog bereiken met het platform dat je hebt uitgebouwd?

‘Dat ga ik niet aan jullie neus hangen. (*lacht*) Nee, ik wil eigenlijk alles wat jongeren googelen omdat ze daar niet over durven spreken met hun vrienden of hun ouders, bespreekbaar maken. Ik heb nu ook twee vrienden gehad die het afgelopen jaar naar mij gestuurd hadden “welke soa is dat?”. Dat was allebei gonorroë. Ze praten daar met mij over, maar niet met anderen en dan denk ik: laat dat aan mensen weten.’

Is dat tegenwoordig niet al meer bespreekbaar?

‘Natuurlijk, maar nog niet in de mate dat het normaal is. Iedereen denkt “een soa, eikes.” Ja, dat is kut dat je een soa hebt, maar ga dan gewoon naar de dokter. De helft blijft daar ook gewoon mee rondlopen. Ik zou het echt keinermaal vinden om u te laten testen als je onveilige seks hebt gehad. Dat is mijn grootste nachtmerrie, denk ik, een soa oplopen.’

Vind je dat je een voorbeeldrol te spelen hebt?

‘Nee. Er is mij al vaker verweten dat ik geen juist voorbeeld was. Ik? Geen juist voorbeeld? Ik post lang niet al het negatieve dat ik doe. Als ik aan het

binge-eten ben of zo. Moest ik dat posten, zouden mensen echt zeggen dat ik een probleem heb.’

Hoe zit het met aangebrande moppen en provocerende humor? Is daar plaats voor?

‘Dat vind ik net de beste moppen. Als mensen *blackface* doen, of aan *cultural appropriation* doen, dan vind ik het zalig dat mensen daarop reageren. Niet alle bekende mensen die een *following* hebben, denken daarover na of hebben die *education* gehad. Als er dan commentaar op komt, dan wordt er juist over gepraat. Er moet altijd eerst iets misgaan voordat we erover gaan praten.’

Dus je moet soms ook bewust de grenzen opzoeken om die discussie te voeren?

‘Ja. Als je op sociale media zit om gewoon naar schone prentjes te kijken, *you're doing it wrong*. Scroll een keer door Twitter en volg mensen die dingen posten die je nergens anders zou zien. Mensen die ik volg, moeten mij inspireren. Op vlak van mode, op vlak van hun lichaam, met wat ze doen, met wat ze denken, met hun ideeën.’

A-klasse BV

Vrees je soms dat mensen denken ‘oké, die Flo, het is leuk geweest, on to the next one’?

‘Natuurlijk. Dat duurt nu al drie jaar.’

Is dat al langer dan je gedacht had?

‘Ja. Ik heb al een paar keer een kans gekregen, waarvan ik weet, als ik die grijp, dan maak ik het. Dan ben ik echt een A-klasse BV, zo iemand die

in de boekskes staat maar dat is niet direct mijn objectief. (*schuifelt op haar stoel*) Ik heb net quinoa in mijn broek gevonden, sorry (*lacht*).

Er zijn heel veel dingen waar, als je daar aan meedoet, je een stempel op je krijgt, zoals nu bijvoorbeeld “Instagramgoeroe”, en dan is dat moeilijk om die weg te krijgen. Ik wil eerst nog een documentaire maken of een boek schrijven en een cool programma maken, en dan wil ik wel die stap zetten. Je moet leren keuzes maken, wikken en wegen en niet klakkeloos alles aanvaarden wat op je weg komt. Maar nadenken of het wel in lijn ligt met wat je wil.’

Vandaar dat je zo graag dat diploma wil?

‘Natuurlijk wel. Ik wil gewoon kunnen zeggen dat ik journalist ben. (*lacht*)’

Dat is al iets anders dan ‘instagramgoeroe’

‘Ja, voila. Ik wil ook wel een beetje *selfmade* zijn. Vastklampen aan Studio Brussel en zo overal binnen geraken zou heel gemakkelijk zijn, maar ik probeer dat echt niet te doen. Als mensen mij vragen hoe ik aan zoveel volgers kom, zeg ik dat de helft van Studio Brussel is en de andere helft heb ik zelf opgeleverd, doordat ik andere projecten heb gedaan. En ik denk dat dat ook wel een van mijn krachten is.’ ☺

NAVRAAG

Appeltans zoekt nieuwe markt na onderzoeksreportage over wanbeleid

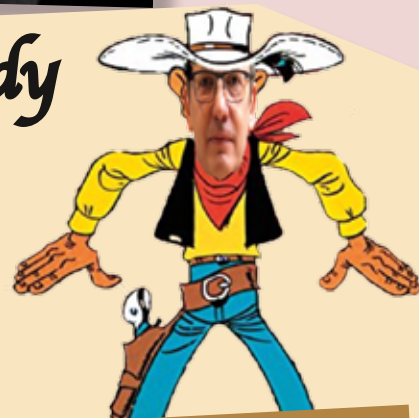

Sels, Mind and Body

Beste Meneer Sels,

Ik was geschrokken van zijn eerlijkheid, maar onlangs bekende mijn vriend dat hij geregeld over andere rectoren fantaseert. Dat was aanvankelijk een klap in mijn gezicht, maar nu weet ik niet meer hoe ik erop moet reageren. Ik vind dat hij door dat fantaseren geestelijk vreemdgaat, zeker als het over Rik Torfs gaat! Maar anderszijds.... Ach, ik weet het niet. Weet jij raad? Is dit normaal?

Decretaal verliefd meisje

GEEFT SNELLER RAAD DAN ZIJN SCHADUW

Prof. Lode Vereeck (UHasselt) reageert op beschuldigingen grensoverschrijdend gedrag met studentes.

Het is allemaal een misverstand, ik ben gewoon slordig.

Tip van Flip

Eerst muilen, dan spauwen.

Studentenhobby van de week

Kastelen bouwen met lege bakken bier.

Vorbereidingen 24 urenloop in volle gang

Hoera! Onze samenaankoop is geleverd!

Ook in de Alma wordt de Chinese invloed aan de universiteit gevoeld

nieuws > Nieuw programma voor Gender en Diversiteit

Handgek(l)ap voor nieuwe hervorming van Master Diversiteit

De KU Leuven kondigde aan de Master Gender en Diversiteit uit te breiden met enkele nieuwe, minder evidente vakken. Wij gingen verhaal halen bij rector Suc Lels.

door Hans De Grote

Na herhaalde kritiek dat de Master Gender en Diversiteit te ideologisch gekleurd zou zijn en weinig tot geen praktische vaardigheden zou bijbrengen, heeft de KU Leuven besloten om de opleiding te hervormen. De universiteit zal nieuwe vakken inrichten over een breed scala aan onderwerpen, zoals de onderdrukking van de man in de matri-archale samenleving, het morele

failliet van de #metoo-beweging, de noodzaak van traditionele genderrollen en de voordelen van rassensegregatie.

'We hopen met deze uitbreiding de Master wat meer ideologisch neutraal te maken', verklaart rector Suc Lels. 'Natuurlijk is dit nog maar een eerste stap. Later zouden we bijvoorbeeld graag inleefstages aanbieden in gesegregeerde landen. Verder zijn apartheidsstudies in Congo nog een onontgonnen terrein en laat

ons wel wezen, hulp bij lokale ontginning is iets waarin wij Belgen altijd al geëxcelleerd hebben.'

De inrichting van deze nieuwe vakken vraagt natuurlijk een serieuze investering. Naast nieuwe materialen is er immers ook een nood aan bekwame docenten. Rector Lels heeft onder andere een Gentse radicaliseringsexpert uitgenodigd om zijn projecten in het Leuvense verder te zetten, maar die wou begrijpelijk eerst zijn eigen Master afmaken.

Rechtzetting:

In de Navraag met Bubba van vorige week, wenst Bubba een lichte nuance te leggen bij de vraag over de honden van andere BV's. Hij zei er 'Blaf waf grom blaf blaf', maar bedoelde eigenlijk 'grom waf blaf blaf blaf'.

internationaal

De lange weg naar een inclusievere universiteit

Vlaanderen bengelt onderaan de OESO-lijst wanneer het gaat over de kloof tussen de schoolresultaten van autochtone versus allochtone jongeren. Een bedroevende score, de vraag is: wat nu gedaan?

sociaal

Tips voor een groener studentenleven

Met deze eenvoudige tips verander je stukje bij beetje de wereld in een groenere versie van zichzelf.

student

Live-verslag op de 24 urenloop

Ook *Veto* tekent present op de 24 urenloop. Kan je er niet bij zijn of zit je even vast in de les? Onze reporters ter plaatse houden je voortdurend op de hoogte. Kijk zeker uit naar onze liveblog. — 22 en 23 oktober 2018

LOKO en Lazarus gaan de strijd aan met alcoholoverlast

student Naar jaarlijkse gewoonte houdt LOKO haar Oktobercampagne. Dit jaar een tikkeltje laat, maar dat past wel bij het thema: 'Morning After Fun'.

'Uitgelezen': gezellig, maar het boek is beter

cultuur Tommy Wieringa was de sfeermaker van de avond, maar lees het vooral zelf!

Know Thy Neighbour: waarom Brazilianen opnieuw een dictator willen

internationaal De verkiezingen in Brazilië besproken door Braziliaanse studenten

'EU-wetgeving werkt vaak zo goed dat je ze niet eens meer opmerkt'

internationaal Een interview met Koen Lenaerts, voorzitter van het Europees Hof van Justitie en professor aan de KU Leuven — 22 oktober 2018

Waaier: Herindeling academiejaar

onderwijs Geen zaak die de gemoederen meer bezighoudt dan het morrelen aan de academische kalender. In onze Waaier zetten we een aantal perspectieven op de huidige voorstellen in de kijker. — 25 oktober 2018

Veranderde huurwetgeving huisdieren heeft gevolgen voor studenten

student Kunnen kotbazen binnenkort geen huisdieren meer weigeren? — 27 oktober 2018

Vincent Nollet
hoofdredacteur
vinsent@veto.be
@vinsentnollet

Daphne de Roo
redactiesecretaris
daphne@veto.be
@daphnederoo

Daan Delespaul
redacteur Internationaal
daan@veto.be
@DDelespaul

Lien Deproost
redacteur Sociaal
lien@veto.be
@ProostLien

Rani Goelen
redacteur Student
rani@veto.be
@Ranigoelen

Jan Costers
redacteur Cultuur
jan@veto.be
@Jcosters

Anneka Robeyns
redacteur Beeld
anneka@veto.be
@AnnekaRobeyns

Benno Debals
redacteur KU Leuven
benno@veto.be
@BennoDebals

Vincent Cuypers
redacteur Opinie
vincent@veto.be
@v_cuypers

Veto is een uitgave van de Leuvense Studentenkoepel LOKO. De standpunten verdedigd in *Veto* stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO. Wil je hier volgende keer ook vernoemd staan? Kom daarnaar onze RV, elke vrijdag oom 16u op de tweede verdieping in de 's Meierestraat 5; of stuur een mailtje naar veto@veto.be 'Voor wie supporter jij op de 24 urenloop?'

eindredactie Arne Van Lautem, Mathilde Dams, Benno *FUCK Industria* Debals, Daphne *KU Leuven* de Roo, Pieter Jaspers, Jan Costers, Vincent *de meetapparatuur van Ulyssis* Nollet **vormgeving** Emmanuel van der Beek, Frank Claikens, Anneka Robeyns, Tom *De ongelopen marathon van Tom Merlevede* Dinneweth, Vincent Nollet, Daphne de Roo **cover** Ruben *de kring met de goedkoopste croques* Algoet **schrijvers** Lien *De bewoners rond sportkot* De Proost, Jolien *Politika Huey huey!* Lavigne, Jef *Het medisch team dat Tom Merlevede zal reanimeren. Go go!* Cauwenberghs, Daan *het Con-fuciusinstituut* Delespaul, Rani Tom *Mulluduvuddudu* Goelen, Mikhail Efimenko, Ana Van Liedekerke, Willem Konings, Pieter Jaspers, Sjaak Tromp Meesters, Jan *Gestapo Knallmuzik* Costers, Benno Debals, Nelis Van Hassel, Arne Van Lautem, Stijn Winkels, Vincent Cuypers, Tom Dinneweth, Daphne de Roo, Aaron Roelants, Mirjam Eren, Jander Van Meerbeek **fotografen** Bavo *De Veteranen die er de hele tijd gaan zijn* Nys, Thomas Denoulet, Emmanuel van der Beek, Lana *de dutsen van Psycho* Van den Heuvel **illustratoren** Guillaume Deprez, Charlotte Vekemans, Anneka Robeyns, Ruben Algoet, Tom Dinneweth **strip** Anneka Robeyns, Theti Osimo, Philip Lammens, Guillaume Deprez **KU Leuven** Hans De Mey, Benno Debals, Lana Van den Heuvel

Duurzaam op kot

Green Office for KU Leuven

Het Green Office is een duurzaamheidslabo aan de universiteit voor en door studenten. Jobstudenten, vrijwilligers en staffleden werken er samen aan campagnes, evenementen, projecten en activiteiten om KU Leuven duurzamer te maken. Ons doel is iedereen (inclusief jou!) tonen dat duurzaamheid leuk en gemakkelijk kan zijn!

.....
 Green Office for KU Leuven
 greenofficeforkuleuven
www.greenofficeforkuleuven.be
.....

**Kom naar één van
onze evenementen
of word member!**

Het Fietsatelier

Bij het Fietsatelier van KU Leuven kan je onder begeleiding van een Velo fietstechnieker zelf aan de slag gaan. Het gereedschap en de ondersteuning door onze technieker zijn volledig gratis voor studenten! Bovendien steek je nog iets op over fietsherstel. Voor tweedehands vervangstukken betaal je een klein bedrag.

.....
 Het Fietsatelier
Minderbroedersstraat 50,
maandag — donderdag
van 10:00 tot 17:30
.....

**Wil je zelf leren je fiets te
repareren? Kom dan naar
het Fietsatelier!**

Student Repair Hub

Weet je geen weg met kapotte spullen? Kom ze in de Student Repair Hub herstellen! Je kan er gebruik maken van ons materiaal of een repair kit uitlenen voor op kot. Ook steek je veel op tijdens onze regelmatige herstelworkshops en evenementen rond circulaire economie.

.....
[www.greenofficeforkuleuven.be/
projects/studentrepairhub](http://www.greenofficeforkuleuven.be/projects/studentrepairhub)

Minderbroedersstraat 50
.....

**De Hub opent eind
oktober 2018!**